

Bu proje Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.
This project is funded by the European Union.

Dialog structurat pentru politici locale privind persoanele cu dizabilități

Dialog structurat pentru politicile locale privind persoanele cu dizabilități

Autorii broșurii: İdil Seda Ak (MA), Serpil Açıkalın (PhD)

Această broșură a fost elaborată cu sprijinul financiar al Uniunii Europene. Conținutul său este responsabilitatea exclusivă a lui Engeli Olan Bireyler ve Aileleri Gelişim Merkezi Derneği și nu reflectă neapărat punctele de vedere ale Uniunii Europene.

Engeli Olan Bireyler ve Aileleri Gelişim Merkezi

Telefon : 0 324 325 60 65

Mobil : 0 535 377 71 71

www.ebagem.com

E-mail: ebagemdernegi@gmail.com

Adresa: İnönü Mah 1403 Sk. Çiğdem Apt. No: 21 A Blok

Kat:1 Daire:1 33130, Yenişehir-Mersin/Türkiye

Martie, 2022

DREPTURI DE AUTOR REZERVATE

Fragmente pot fi publicate dacă
sursa este recunoscută în mod corespunzător

Cuprins

PREFAȚA	3
OBIECTIVELE BROȘURII	5
ACCESAREA DATELOR DEZAGREGATE ȘI ACTUALIZATE	8
TEMEIUL JURIDIC NAȚIONAL ȘI INTERNAȚIONAL	14
DIALOG STRUCTURAT	19
PARTICIPAREA LA DECIZIILE URBANE ÎN CADRUL PROCESELOR DE DIALOG STRUCTURAT	22
<i>Colaborări de proiecte</i>	<i>24</i>
<i>Suport pentru transport</i>	<i>24</i>
<i>Asistență pentru comunicare</i>	<i>24</i>
<i>Suport pentru locație</i>	<i>25</i>
COMUNICAREA ADMINISTRAȚIILOR LOCALE CU PERSOANELE CU DIZABILITĂȚI ÎN CADRUL PROCESELOR DE DIALOG STRUCTURAT	26
<i>Comunicare incluzivă și accesibilă</i>	<i>26</i>
<i>Includerea practicilor de accesibilitate în bugetul comunicațiilor</i>	<i>28</i>
<i>Formarea personalului sau voluntarilor</i>	<i>29</i>
<i>Postări social media ale administrațiilor locale</i>	<i>30</i>
<i>Facilitatea accesului la informații pentru persoanele cu dizabilități</i>	<i>31</i>
<i>Facilitatea accesului la informații pe vremuri de criză</i>	<i>32</i>
DREPTUL LA ORAȘ PENTRU TOATĂ LUMEA ÎN VIAȚA DE ZI CU ZI	35
<i>Abordarea accesibilității</i>	<i>41</i>
<i>Accesibilitatea în spații deschise</i>	<i>44</i>
<i>Accesibilitatea în clădirile rezidențiale și publice</i>	<i>50</i>
<i>Accesibilitatea la serviciile de sănătate</i>	<i>55</i>
<i>Accesibilitatea la educație și viața profesională</i>	<i>57</i>
<i>Accesibilitatea la transporturi</i>	<i>59</i>
<i>Discriminările întâlnite în viața de zi cu zi</i>	<i>64</i>
<i>Socializare și viață independentă în orașul incluziv</i>	<i>66</i>
ANEXE	69
REFERINȚE	92

Prefață

Asociația centrelor de dezvoltare a persoanelor cu dizabilități și a familiilor acestora - EBAGEM (Turcia) a fost înființată în anul 2014 pentru a sprijini participarea activă a persoanelor defavorizate, în special a persoanelor cu dizabilități și a familiilor acestora, ca persoane fizice, în viața socio-economică.

Ne continuăm munca, crezând că grupul țintă care trebuie transformat nu este doar cel al persoanelor cu dizabilități, dar și că trebuie determinate zonele de obstacole ale persoanelor cu dizabilități și că trebuie să crească participarea activă a acestora ca indivizi la viața socială și economică. În opinia noastră, grupurile țintă în domeniul dizabilității sunt familiile, prietenii, profesorii și medicii persoanelor cu dizabilități, pe scurt, toți membrii societății în care trăiesc persoanele cu dizabilități. Nu numai persoanele cu dizabilități și familiile acestora, organizațiile civile care lucrează în domeniul dizabilității, unitățile instituțiilor publice care lucrează în domeniul dizabilității, ci și toate organizațiile civile, instituțiile publice și persoanele care contribuie la transformarea socială cu o perspectivă mai favorabilă incluziunii ar trebui implicate mai mult sau mai puțin în acest proces. În plus, persoanele cu dizabilități ar trebui să participe în mod activ nu numai la studiile privind dizabilitatea, ci și la toate activitățile care privesc societatea. Nu trebuie uitat faptul că persoanele cu dizabilități pot participa activ în societate, atât timp cât lucrează braț la braț în fiecare domeniu.

În calitate de EBAGEM, din 2014 desfășurăm proiecte și activități în patru domenii de lucru diferite pentru a ne îndeplini misiunea în lumina viziunii noastre. Aceste domenii sunt: Activități sociale, Activități de sensibilizare, Lucrări pentru tineret și Activități de dezvoltare pentru dialogul cu societatea civilă.

Activitățile de dezvoltare pentru dialogul cu societatea civilă sunt importante în ceea ce privește formarea unei culturi puternice a societății civile pentru dezvoltarea societății în toate aspectele și joacă un rol activ al organizațiilor nonguvernamentale în dezvoltare.

Pentru a asigura dialogul cu societatea civilă, durabilitatea și dialogul structurat al

Prefață

organizațiilor nonguvernamentale, atât între ele, cât și cu instituțiile publice, sunt o necesitate pentru o societate civilă puternică.

Dialogul structurat poate fi definit, în principiu, ca o reuniune în scop comun și desfășurarea de activități regulate și sistematice pentru realizarea acestui scop, fără a depinde de indivizi și instituții. De exemplu, este esențial să se instituie un mecanism de dialog cu participarea instituțiilor publice și a ONG-urilor la Mersin, pentru a sprijini participarea activă a persoanelor cu dizabilități la viața socială și economică, precum și acest mecanism de desfășurare a activităților de monitorizare și sprijinire a participării active a persoanelor cu dizabilități prin reuniuni periodice, fără a fi dependente de un anumit proiect, persoană sau instituție.

Sperăm că această broșură va fi o sursă prin care puteți afla despre termenii, reglementările și legile referitoare la dizabilitate, precum și despre exemple de dialog structurat în domeniul dizabilității din Turcia și Europa, și un loc unde puteți înțelege mai bine dialogul structurat și puteți găsi pașii necesari pentru o utilizare eficientă în domeniu.

Zeliha ELDEM, Coordonator general al Asociației EBAGEM

Obiectivele broșurii

În ultimii ani, noua înțelegere a municipalității a fost conturată cu scopul de a furniza servicii diversificate pentru a se asigura că locuitorii orașului pot trăi o viață mai bună, în plus față de serviciile clasice ale municipalității, cum ar fi construcțiile, furnizarea de apă, serviciile de salubritate și transport public. În prezent, municipalitățile lucrează intens în numeroase domenii, cum ar fi Cursuri de formare profesională, Centre de viață, Centre de reabilitare, Servicii de asistență psihologică, Asistență socială, Servicii de îngrijire și informații. În organizarea serviciilor furnizate în cadrul acestei noi înțelegeri a municipalității, principiile justiției sociale și ale egalității, prin care nimeni cine trăiește în oraș nu este lăsat în urmă, ar trebui adoptate cu o viziune largă asupra utilității sociale.

Municipalitățile metropolitane, provinciale, districtuale și orașenești sunt obligate să desfășoare activități pentru persoanele cu dizabilități. Înregistrările rezidenților cu dizabilități sunt obținute prin intermediul unităților de servicii cu dizabilități din cadrul municipalităților, iar comunicarea se realizează prin intermediul acestor unități. Persoanele cu dizabilități ar trebui să fie implicate activ în toate procesele de luare a deciziilor și de punere a lor în aplicare, cu o abordare participativă. Scopul acestei broșuri este de a discuta problemele care vor facilita dezvoltarea politicilor, prin luarea în considerare a perspectivei dizabilității municipalităților în timpul etapelor de evaluare, planificare și implementare a nevoilor.

Obiectivele broșurii

În plus, în cadrul domeniului de aplicare al acestei broșuri,

- ✓ Importanța dialogului periodic, a cooperării și a comunicării pe termen lung cu toți actorii care reprezintă în special instituțiile publice, cum ar fi Ministerul Familiei, al Muncii și Serviciilor Sociale, Ministerul Educației Naționale, Ministerul Muncii și Securității Sociale și Ministerul Sănătății, conducerile, municipalitățile și organizațiile societății civile vor fi examinate.

- ✓ Vor fi prezentate evaluările necesare pentru ca persoanele cu dizabilități să poată duce o viață independentă și de calitate, fără a fi nevoie de ajutor din partea altor persoane.

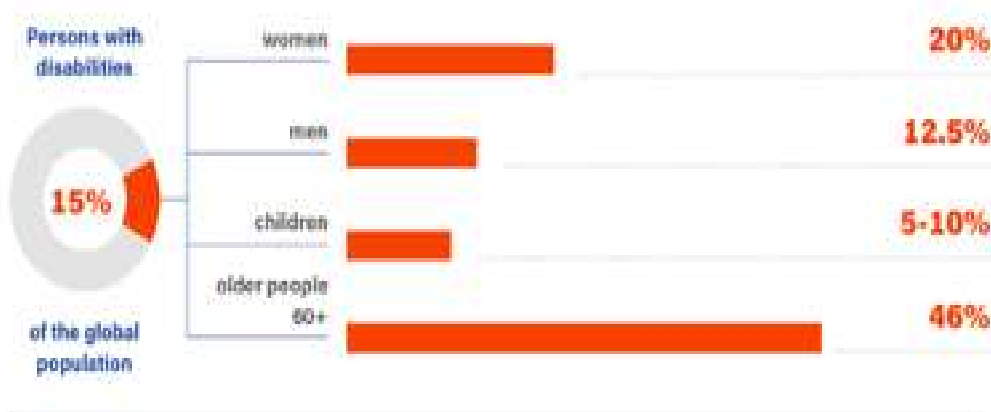
- ✓ Vor fi discutate principiile cheie ale unei abordări care va asigura socializarea persoanelor cu dizabilități cu toate persoanele din societate prin îmbunătățirea condițiilor de mediu, în locul separării lor în alte zone.

”

Despre dizabilitate, în cifre

Accesarea datelor dezagregate și actualizate

Conform datelor Organizației Mondiale a Sănătății, în lume există peste 1 miliard de persoane cu dizabilități, iar acest număr corespunde unui procent de 15% din populația totală. Numărul persoanelor cu dizabilități crește, de asemenea, din cauza unor motive diferite, cum ar fi vârsta înaintată, insuficiența tratamentului și izbucnirea războaielor. 80% dintre persoanele cu dizabilități trăiesc în țările în curs de dezvoltare și subdezvoltate.

Persoanele cu dizabilități: 15% din populația globală

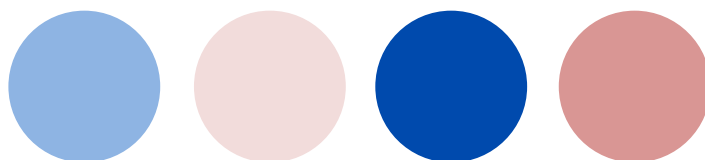
Femei.....20%

Bărbați12,5%

Copii.....5-10%

Persoane în vârstă..... 60+ 46%

Cea mai mare problemă în ceea ce privește datele persoanelor cu dizabilități din Turcia este lipsa datelor actualizate. În conformitate cu reglementările Unităților de Servicii ale Persoanelor cu dizabilități, Municipality Metropolitane trebuie să creeze o bază de date cu persoanele cu dizabilități rezidente. Convenția Națiunilor Unite privind Drepturile Persoanelor cu dizabilități recomandă, de asemenea, colectarea de date dezagregate privind persoanele cu dizabilități, ținând seama de principiile privind protecția datelor cu caracter personal și de cele ale vieții private în procesul de elaborare a politicilor părților.

Atunci când se analizează situația actuală din Turcia, se observă că nu există statistici actualizate în care date precum tipul detaliat al dizabilității, distribuția pe grupe de vârstă, participarea la ocuparea forței de muncă, educație, nivele și distribuția pe provincii sunt oferite împreună. Informațiile numerice disponibile se bazează pe datele colectate prin eșantionare. Informațiile dezagregate ghidează planificarea politicilor și furnizarea serviciilor de către serviciile publice și alte inițiative civice. Datele detaliate reprezintă cel mai important ghid pentru diverse planuri de sănătate, educație, participare socială și ocupare a forței de muncă, care trebuie realizate prin luarea în considerare a diferitelor nevoi ale rezidenților cu dizabilități și ale vizitatorilor.

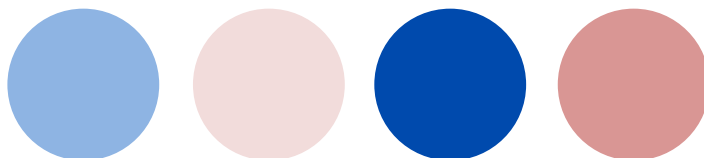
„Sondajul Turciei privind dizabilitatea”, realizat de Institutul Turc de Statistică (TUIK) în 2002 privind informațiile demografice ale persoanelor cu dizabilități din Turcia este cea mai cuprinzătoare cercetare și nu a existat un recensământ actualizat în ultimii 19 de ani de la această dată. **Potrivit raportului menționat anterior, se afirmă că 12,29% din populația Turciei este formată din persoane cu dizabilități.** În timp ce 2,58% din această rată cuprinde persoane cu dizabilități ortopedice și cu deficiențe de vedere, de auz, de limbaj, de vorbire și mentale, 9,70% din rată este reprezentată de către persoanele cu boli cronice.

Conform datelor Buletinului statistic al persoanelor cu dizabilități și persoanelor în vârstă, bazate pe rapoartele Consiliului de sănătate pentru persoanele cu dizabilități publicate de Ministerul Familiei, Muncii și Serviciilor Sociale în luna februarie 2021, numărul persoanelor cu dizabilități incluse în "Sistemul Național de Date al Persoanelor cu Dizabilități" și aplicate serviciilor este de 2.511.950. Dintre acești oameni, 1.414.643 sunt

10

bărbați și 1.097.307 sunt femei. Numărul persoanelor cu dizabilități severe este de 775.012.1

¹ Buletin statistic pentru persoane cu dizabilități și vârstnici. August 2021, p. 15. https://www.aile.gov.tr/media/89297/cyhgim_istatistik_bulteni_agustos2021.pdf (ultima dată de acces: 5 noiembrie 2021)

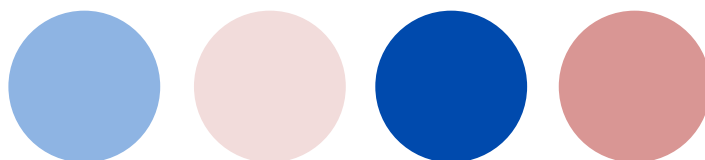
Sondajul privind populația și locuințele din 2011, realizat în regiunile recensământului selectate prin **metoda de eșantionare**, este una dintre principalele surse de referință în ceea ce privește prezentarea numărului de persoane cu dizabilități, în special **în provincie**. În consecință, proporția populației cu cel puțin o dizabilitate este de 6,9%. În timp ce această rată este de 5,9% pentru bărbați, pentru femei ea este de 7,9%. În grupa de vârstă 35-39 de ani și peste, proporția femeilor cu cel puțin o dizabilitate este mai mare decât cea a bărbaților.

În Sondajul privind populația și locuințele, dizabilitatea se concentrează mai degrabă asupra limitărilor de funcționare decât asupra unei abordări medicale (pierderea de organe, disfuncții). În acest sens, studiul nu s-a concentrat asupra ratelor bolilor cronice. În acest studiu, dizabilitatea a fost definită în domeniile (i) vederii, auzului, vorbirii; (ii) învățării / efectuării a patru operațiuni simple în comparație cu colegii lor, (iii) amintirii/ concentrării; (iv) dificultăților motorii (mersul pe jos, transportul, ținerea de scări și urcatul scărilor).

În domeniul de aplicare al cercetării, persoanele care au declarat că au avut mari dificultăți sau nu au putut parcurge cel puțin una dintre aceste domenii au fost incluse în populația cu cel puțin un handicap. În Sondajul privind populația și locuințele, persoanelor li s-au adresat următoarele întrebări cu privire la diferite situații de handicap:

1. Aveți dificultăți în a vedea? (în timp ce poartă ochelari sau lentile de contact)
2. Aveți dificultăți în a auzi? (în timpul utilizării unui aparat auditiv/ implant)
3. Aveți dificultăți în a vorbi (din motive cum ar fi defecte de vorbire, șovăire, bâlbâire)?
4. Aveți dificultăți în mersul pe jos, în urcarea sau coborârea scărilor?
5. Aveți dificultăți în a transporta sau a ține lucruri?
6. În comparație cu colegii dvs., aveți dificultăți în a învăța, a efectua patru operațiuni simple, a vă aminti sau a vă concentra?

Conform rezultatelor cercetării, distribuția persoanelor cu dizabilități în funcție de vârstă și sex în Municipality Metropolitană Mersin este prezentată în tabelul de mai jos.

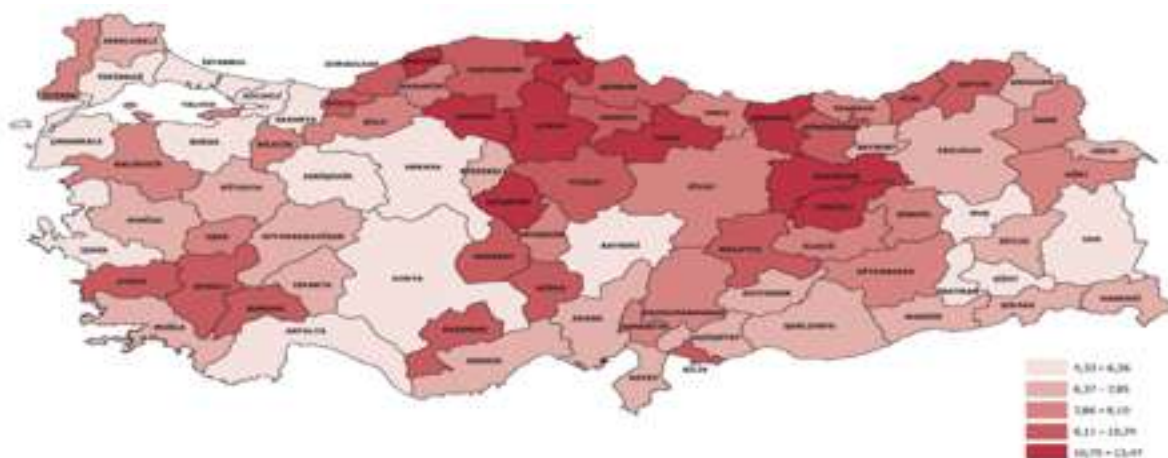
Număr de persoane cu cel puțin o dizabilitate în provincia Mersin (Conform cercetării pe bază de eșantion din 2011, numere bazate pe provincie și sex)		
Bărbați	Femei	Total
51.000 (%6,4)	61.000 (%7,6)	110.000 (% 7,0)

* Având în vedere tabelul de mai jos, trebuie să se țină seama de faptul că fiecare persoană poate avea mai mult de o dizabilitate.

Defalcarea numărului de persoane pe șase tipuri de dizabilități în provincia Mersin (Conform cercetării pe eșantioane din 2011, numere bazate pe provincie și sex)			
	Bărbați	Femei	Total
Populația cu deficiențe severe de vedere	14.000 (%1,7)	15.000 (%1,8)	29.000 (%1,8)
Populația cu deficiențe severe de auz	10.000 (%1,2)	9.000 (%1,1)	19.000 (%1,1)
Populația cu deficiențe severe de limbaj	7.000 (%0,9)	5.000 (%0,6)	12.000 (%0,8)
Populația cu dificultăți la urcarea sau coborârea scărilor	29.000 (%2,6)	20.000 (%3,6)	49.000 (%3,1)
Populația cu dificultăți în a transporta sau a ține lucruri	26.000 (%3,3)	36.000 (%4,5)	62.000 (%3,9)
Populația cu deficiențe de memorie, de concentrare sau de efectuare a patru operațiuni simple	13.000 (%1,7)	19.000 (%2,3)	32.000 (%2)

** Deși acest studiu a enumerat 6 tipuri de dizabilități, aceste numere ar fi mult mai mari atunci când bolile cronice se iau, de asemenea, în considerare.

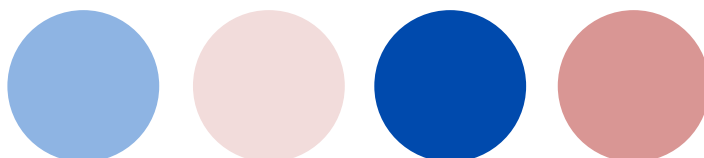
”

Populația cu cel puțin un handicap în funcție de provincie și sex, 2011 (de la 3 ani în sus)

Sursă: Buletin statistic pentru persoane cu dizabilități și vârstnici. August 2021, p. 15.

https://www.aile.gov.tr/media/89297/eyhgm_istatistik_bulteni_agustos2021.pdf (ultima dată de acces 5 noiembrie 2021)

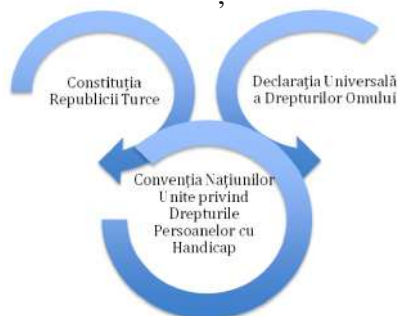
”

Legislația privind persoanele cu dizabilități

Temeiul juridic național și internațional

Temeiul juridic al drepturilor persoanelor cu dizabilități se bazează pe legislația și convențiile naționale și internaționale. Abordarea bazată pe drepturi s-a dezvoltat odată cu înțelegerea detaliată a drepturilor omului, care a devenit o normă internațională în secolul XX, și cu cea potrivit căreia toți oamenii vor beneficia de drepturile conținute în convenții.

În Turcia, țară care a semnat Convenția Națiunilor Unite privind Drepturile Persoanelor cu dizabilități în 2007 și a ratificat-o în 2009, drepturile persoanelor cu dizabilități sunt garantate de multe regulamente și legi, în special de Constituția Republicii Turcia. Cu toate acestea, în faza de implementare, apar puncte vulnearbile în rate diferite, în funcție de nivelurile structurale și de dezvoltare ale țărilor.

Atât convențiile și legile naționale și internaționale oferă cadrul juridic pentru administrațiile locale. Prima referire a Organizației Națiunilor Unite la drepturile persoanelor cu dizabilități este la articolul 25 din Declarația Universală a Drepturilor Omului (1948).

Articolul 25: Orice persoană are dreptul la un nivel de trai adecvat pentru sănătatea și bunăstarea sa și a familiei sale, printre care la alimente, îmbrăcăminte, locuințe și asistență medicală și servicii sociale necesare, și dreptul la securitate în caz de șomaj, boală, dizabilitate, văduvie, bătrânețe sau altă lipsă de mijloace de trai în circumstanțe mai presus de controlul lui.

Din cauza noilor nevoi și a dezbaterilor avansate apărute în timp, au fost necesare convenții mai detaliate privind drepturile ale căror cadru general este prevăzut în Declarația Universală a Drepturilor Omului. Convenția privind Drepturile Persoanelor cu dizabilități (CEDO), adoptată de Organizația Națiunilor Unite în 2006, a fost utilizată ca ghid privind politicile, legislația și practicile pentru persoanele cu dizabilități.

Constituția Republicii Turce

În Turcia,
municipalitățile
dezvoltă servicii

- **Articolul 10:** Toată lumea este egală în fața legii, indiferent de limbă, rasă, culoare, sex, opinie politică, credință filosofică, religie și sectă, sau orice astfel de motive.
- În plus față de **articolul 10** al Constituției din 2010, se afirmă că “măsurile care trebuie luate pentru copii, vârstnici, persoane cu dizabilități, văduve și orfani de martiri, precum și pentru cei invalizi și veterani nu vor fi considerate o încălcare a principiului egalității”.
- **Articolul 42:** Statul ia măsurile necesare pentru a reabilita persoanele care au nevoie de educație specială, astfel încât aceste persoane să devină utile societății.
- **Articolul 49:** Toată lumea are dreptul și datoria de a lucra”.
- **Articolul 50:** Minorii, femeile și persoanele cu dizabilități fizice și mentale beneficiază de o protecție specială în ceea ce privește condițiile de muncă.
- **Articolul 70:** Fiecare turc are dreptul să intre în serviciul public.
- **Articolul 70:** Pentru recrutarea în serviciu public nu se iau în considerare alte criterii decât calificările pentru biroul în cauză.

pentru persoanele cu dizabilități și alți cetățeni cu nevoi speciale în cadrul zonelor lor de servicii. În conformitate cu înțelegerea municipalității sociale, toate municipalitățile au primit sarcini prin legi și s-au făcut dispoziții pentru a se asigura că oportunitățile oferite nu exclud pe nimeni. Aceste principii, pe care municipalitățile le determină și se angajează să le respecte atunci când deservesc persoanele cu dizabilități, constituie politica municipalităților privind dizabilitatea, iar aceste aspecte sunt incluse în planificarea strategică. În contextul serviciilor oferite de administrațiile locale, legile importante privind persoanele cu dizabilități sunt rezumate mai jos:

Legea nr. 5378 privind persoanele cu dizabilități, care face referire la persoanele cu dizabilități, familiile acestora, instituțiile și organizațiile care oferă servicii pentru persoanele cu dizabilități, precum și la alte persoane relevante, include dispoziții destul de detaliate pentru ca municipalitățile să ia în considerare accesibilitatea în timp ce furnizează serviciile lor.

Articolul 6: Asistența psihosocială și serviciile de îngrijire necesare sunt furnizate în funcție de situația lor, astfel încât persoanele cu dizabilități să își poată menține viața în mediul lor în mod independent. În timp ce serviciile de asistență și îngrijire sunt acordate, nevoile biologice, fizice, psihologice, sociale, culturale și spirituale ale persoanei sunt luate în considerare, având grijă de familia persoanei. Lucrările necesare pentru standardizarea, dezvoltarea și diseminarea sprijinului și serviciile de îngrijire efectuate de către Ministerul Familiei și Politicilor Sociale.

Articolul 7: Pentru a asigura accesibilitatea persoanelor cu dizabilități în mediul construit, respectarea standardelor de accesibilitate este asigurată în procesele de planificare, proiectare, construcție, fabricație, licențiere și inspecție. Sistemele de transport public și privat, precum și vehiculele de transport public și privat cu nouă sau mai multe locuri, cu excepția scaunului conducătorului auto, trebuie să fie adecvate pentru accesibilitatea persoanelor cu dizabilități. Se asigură că tehnologiile informației și comunicațiilor sunt accesibile persoanelor cu dizabilități prin intermediul serviciilor de informare.

Articolul 13: Se iau măsurile necesare pentru ca persoanele cu dizabilități să poată alege o profesie și să beneficieze de formare în acest domeniu. În conformitate cu analizele de muncă și ocupare realizate de Ministerul Muncii și Securității Sociale, abilitarea ocupațională, programele de reabilitare și formare profesională sunt dezvoltate pentru persoanele cu dizabilități de către Ministerul Educației Naționale și Ministerul Muncii și Securității Sociale. Instituțiile și organizațiile publice, municipalitățile și alte persoane reale sau juridice pot furniza, de asemenea, servicii de abilitare și reabilitare profesională pentru persoanele cu dizabilități. Metodele și principiile relevante cu privire la acest articol sunt determinate de regulament, care va fi emis în comun de către Ministerul Familiei și Politicilor Sociale, Ministerul Educației Naționale și Ministerul Muncii și al Securității Sociale.

Articolul 50: Structurile oficiale existente, care aparțin instituțiilor și organizațiilor publice, toate drumurile existente, trotuare, treceri de pietoni, zone deschise și verzi, terenuri de sport și zone similare de infrastructură socială și culturală, și toate tipurile de clădiri care sunt construite de persoane reale și juridice și furnizarea de servicii publice sunt supuse prezentei legi. Aceasta este adaptată pentru accesibilitatea persoanelor cu dizabilități în termen de opt ani de la data intrării sale în vigoare.

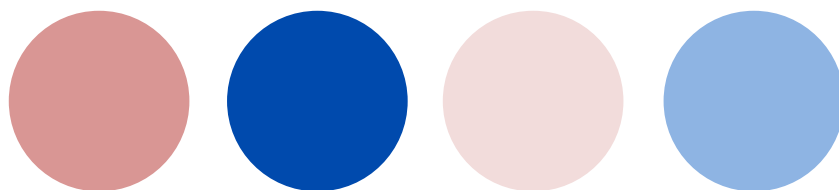
Municipalitățile și municipalitățile metropolitane iau măsurile necesare pentru a se asigura că serviciile de transport public furnizate de vehiculele cu nouă sau mai multe locuri, cu excepția scaunului șoferului, oferite de acestea sau sub controlul lor, sunt adecvate pentru accesibilitatea persoanelor cu dizabilități.

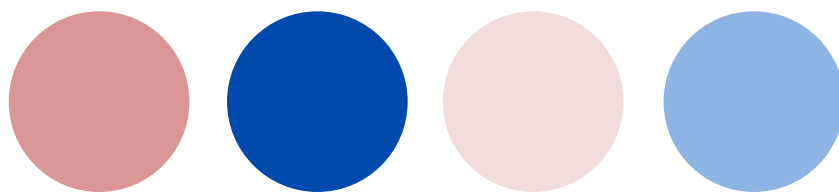
Legea nr. 5216 privind Municipaliitățile metropolitane

Sarcinile și responsabilitățile municipalităților metropolitane și districtuale în cadrul Legii metropolitane nr. 5216 sunt următoarele pentru persoanele cu dizabilități:

Articolul 7: „Gestionarea și dezvoltarea centrelor de îngrijire medicală, a spitalelor, a unităților mobile de asistență medicală și a serviciilor sociale și culturale pentru toate tipurile de adulți, persoane în vârstă, persoane cu dizabilități, femei, tineri și copii, și în acest scop, înființarea, operarea sau cauzarea operării facilităților sociale, a cursurilor deschise de formare profesională și de competențe; cooperarea cu universități, colegii, școli profesionale, entități publice și organizații ale societății civile în furnizarea acestor servicii”

„În cadrul municipalităților metropolitane, se vor înființa unități de servicii pentru persoanele cu dizabilități pentru a furniza servicii de informare, sensibilizare, orientare și consiliere, reabilitare socială și profesională a persoanelor cu dizabilități. Astfel de unități își desfășoară activitățile în cooperare cu fundații, asociații și organizații-umbrelă constituite pentru a servi persoanelor cu dizabilități.”

Legea nr. 5393 privind Municipalitățile Metropolitane

În domeniul de aplicare al Legii municipale nr. 5393, sarcinile și responsabilitățile municipalităților pentru persoanele cu handicap sunt definite după cum urmează:

Articolul 14: ”Serviciile municipale se furnizează publicului în cele mai apropiate locații posibile și prin cele mai adecvate metode. Metodele utilizate în prestarea serviciilor trebuie să fie adecvate situației persoanelor cu handicap, a persoanelor în vârstă, a persoanelor sărace și a celor cu venituri mici.”

Articolul 38: Printre atribuțiile și puterile primarului, se menționează “cheltuirea creditelor bugetare rezervate pentru cei săraci și nevoiași, furnizarea de servicii pentru persoanele cu handicap și stabilirea centrului pentru persoanele cu handicap”.

Odată cu **articolul 60**, „Asistența socială și plățile de ajutor pentru persoanele cu venituri reduse, persoanele sărace și nevoiașe, cele părăsite și pentru persoanele cu handicap”, s-a prevăzut alocarea unui buget pentru servicii sociale și activități de asistență socială.

Voluntariatul a fost, de asemenea, menționat în Legea municipală pentru segmentele nevoiașe ale societății:

Articolul 77 – Municipalitățile vor desfășura programe destinate să încurajeze participarea voluntară a persoanelor în vederea asigurării solidarității și a participării la furnizarea serviciilor de sănătate, educaționale, sportive și de mediu în localitate sau oraș, la fel și a serviciilor de asistență socială și a serviciilor de asistență, a serviciilor în biblioteci, parcuri, în trafic și a serviciilor culturale pentru persoanele în vârstă, femei, copii, persoanele cu handicap, persoanele sărace și nevoiașe, precum și pentru a spori eficacitatea, economia și eficiența furnizării de servicii.

”

Dialog structurat

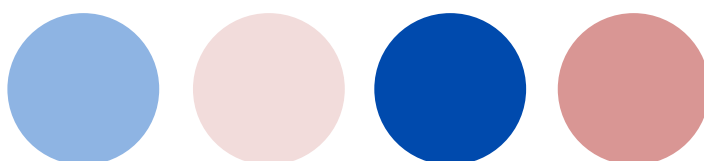
Dialog structurat

Dialogul structurat este cooperarea planificată stabilită prin mecanismele de guvernanță cu persoanele și organizațiile care furnizează servicii în procesele de elaborare a politicilor și serviciilor. În cadrul dialogului, interacțiunea reciprocă și comunicarea se află în prim-plan. În ceea ce privește persoanele cu dizabilități, este foarte important ca toate deciziile luate în sectorul public pentru prezent și pentru viitor să fie asigurate de cetățeni și de societatea civilă. Ar trebui să existe o cooperare permanentă și planificată între public și societatea civilă cu privire la modalitățile de asigurare a participării persoanelor cu dizabilități la viața socială (accesul la spații deschise, la facilități sportive și la activități culturale etc.), participarea politică (participarea la procesele decizionale ale administrațiilor locale și centrale etc.); participarea economică (accesul la ocuparea forței de muncă și producție) și participarea civică (societatea civilă, activitățile de voluntariat, participarea activă în consiliile orășenești), prin ascultarea vocilor lor prin reuniuni și alte evenimente organizate în cadrul mecanismelor democratice la nivel local, regional, național și internațional.

Organizațiile nonguvernamentale joacă un rol important în transmiterea cererilor într-o societate democratică. În timp ce organizațiile nonguvernamentale au prezentat proiecte în domeniile lor de expertiză, ele joacă, de asemenea, un rol important în îndemnarea instituțiilor publice în elaborarea legislației și a serviciilor. În cadrul relațiilor cu organizațiile publice și nonguvernamentale, ar trebui instituite mecanisme politice permanente prin redactarea documentelor strategice naționale, a planurilor de acțiune și a documentelor de politici. În timp ce instituții precum Ministerul Familiei și Politicilor Sociale, Ministerul Uniunii Europene, Ministerul Muncii și Securității Sociale, Ministerul de Interne, Ministerul de Interne - Direcția Generală Relații cu Societatea Civilă, Ministerul Educației Naționale, Ministerul Sănătății, Ministerul Culturii și Turismului, Direcția Generală a Fundațiilor, Ministerul Comerțului, Direcția Generală a Comercianților, Meșteșugarilor și Cooperativelor, și ÎȘKUR reprezintă aspectul public al dialogului, precum și municipalitățile metropolitane,

guvernaturile și guvernaturile districtuale; organizațiile nonguvernamentale întreprind procesul de transferare al opiniilor și experiențelor lor la nivel local într-un mod permanent și orientat către soluții. În cadrul proceselor de dialog structurat între public și societatea civilă, ar trebui implicați în mod activ mai mulți actori ai societății civile, și la fel și academicienii și syndicatele ar trebui să participe la aceste procese.

Cooperarea ONG-urilor publice este posibilă prin implementarea și consultarea în comun a proiectelor. Societatea civilă poate participa la procesele de consultare în administrațiile locale prin participarea la consilii orășenești, aderarea la consilii și grupuri de lucru. Fluxul de informații dinspre public către societatea civilă ar trebui să fie transparent și deschis; procesul de consultare ar trebui să progreseze prin intermediul unor ateliere, anchete, grupuri de lucru și reuniuni ale acestora, organisme consultative, consilii și vizite reciproce care implică toți actorii pentru elaborarea planurilor strategice. În procesul de interacțiune care are loc prin conferințe, negocieri, evenimente sau reuniuni, legislația se poate actualiza și se pot scrie documente strategice prin luarea în considerare a nevoilor reciproce. Astfel, ambele prejudecăți reciproce vor scădea, iar capacitatea ONG-urilor va crește în ceea ce privește procesul de elaborare al legislației și mecanismele de luare a deciziilor. Prin urmare, relația de încredere stabilită va îmbunătăți în mod pozitiv procesul de elaborare al politicilor. Organizațiile nonguvernamentale participă activ la monitorizarea și auditul legilor, politicilor și serviciilor și devin parte a procesului de audit. Odată cu stabilirea încrederii și înțelegerii reciproce, se vor consolida temeiurile juridice ale ONG-urilor, iar transferul exact al informațiilor și așteptările raționale vor fi asigurate maselor cu care se află în contact la nivel local. În cadrul procesului de recunoaștere reciprocă, numirea unor birouri de legătură cu societatea civilă și a unor persoane autorizate este, de asemenea, necesară pentru continuitatea și durabilitatea dialogului.

Patriciparea la deciziile urbane în cadrul proceselor de dialog structurat

În multe cazuri, persoanele cu dizabilități nu sunt consultate în procesele decizionale din propria lor viață și în toate aspectele care le afectează în mod direct sau indirect viața. Aceste decizii sunt adesea luate în numele persoanelor cu dizabilități, dar de grupuri în care nu sunt implicate. Importanța consultării cu persoanele cu dizabilități a fost adăugată pe ordinea de zi împreună cu recunoașterea drepturilor omului a persoanelor cu dizabilități, precum și odată cu apariția mișcărilor însoțite de sloganul "Nimic despre noi fără noi". De exemplu, organizarea de reuniuni incluzive în procesul de pregătire a Convenției ONU privind Drepturile Persoanelor cu dizabilități, discutarea și redactarea convenției prin intermediul reprezentanților persoanelor cu dizabilități reprezintă cele mai bune exemple ale acestei înțelegeri.

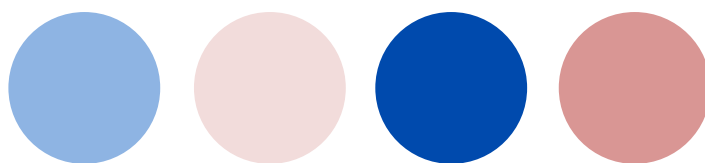
Legislația internațională a drepturilor omului acceptă în prezent fără echivoc persoanele cu dizabilități ca „subiecte” ale tuturor drepturilor omului și libertăților fundamentale. Cu toate acestea, persoanele cu dizabilități se confruntă în continuare cu provocări semnificative atitudinale, fizice, juridice, economice, sociale, și comunicative în participarea lor la viața publică și nu se pot bucura de dreptul lor de a participa în mod egal și eficient. Această situație afectează, de asemenea, procesele decizionale și reprezentările din administrațiile locale. În toate localitățile din Turcia, există un singur primar cu dizabilități (pe baza rezultatelor alegerilor locale din 2019). Pe de altă parte, sursele scrise nu conțin informații clare despre procentul persoanelor cu dizabilități din rândul membrilor consiliului, al consultanților municipali, secretarilor generali, șefilor de departamente și al altor funcții de luare a deciziilor sau de punere a lor în aplicare. Includerea persoanelor cu dizabilități în personalul administrativ al municipalităților și participarea acestora la deciziile urbane reprezintă un element important în stabilirea drepturilor de participare ale persoanelor cu dizabilități.

Consiliile orășenești reprezintă un alt domeniu important de participare la procesul decizional urban prin intermediul administrațiilor locale. Ca parte a proiectului „Agenda locală 21” inițiat de Programul Națiunilor Unite în 1997, Consiliile Municipale au fost

au fost înființate ca structuri menite să asigure participarea societății civile la deciziile administrației locale. Ca urmare a succesului acestei experiențe și a acceptării sale ca o bună practică în întreaga lume, articolul 76 din Legea Municipality a făcut obligatorie înființarea Consiliilor Municipale în municipii. ONG-urile au, de asemenea, dreptul de a participa la consiliile județene și municipale în zona lor de înregistrare. În plus, toate persoanele cu dizabilități care locuiesc într-un oraș pot solicita înființarea unei adunări și a unui grup de lucru sau pot participa la cele deja înființate fără a fi membre sau reprezentanți în orice ONG. Adunarea pentru persoanele cu dizabilități în cadrul Consiliului Municipal funcționează, de asemenea, ca o unitate stabilită de persoanele cu dizabilități pentru a acorda prioritate drepturilor acestor persoane în oraș. De asemenea, adunările femeilor și copiilor pot crea un spațiu important pentru persoanele cu dizabilități în ceea ce privește diversitatea și reprezentarea, prin includerea femeilor și a copiilor cu dizabilități.

Unele municipii formează un Consiliu Consultativ pentru Persoanele cu dizabilități pentru a furniza activități municipale persoanelor cu dizabilități într-un mod incluziv. Acest Consiliu evaluează serviciile și activitățile municipale și împărtășește opiniile, cererile și recomandările sale.

Centrele pentru persoane cu dizabilități din aproape toate municipiile ar trebui utilizate mai activ în participarea acestor persoane la procesele decizionale din administrațiile locale. Centrele pentru persoane cu dizabilități funcționează ca unități care furnizează servicii și mijloace pentru a răspunde nevoilor diverse ale persoanelor cu dizabilități. Utilizate, în general, ca centre de sănătate care oferă servicii de terapie fizică și reabilitare sau ca centre de asistență socială orientate spre activități, aceste facilități ajută persoanele cu dizabilități să învețe despre drepturile lor, să socializeze, permițând în același timp crearea unor grupuri de solidaritate între rudele lor. Aceste centre pot consolida practicile cetățenești active ale persoanelor prin elaborarea de programe care să sprijine participarea acestora la mecanismele decizionale.

Colaborări de proiecte

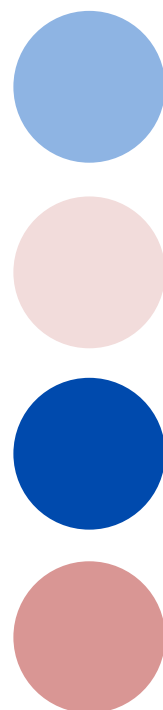
- ✓ Organizațiile pentru persoane cu dizabilități și diferite unități municipale pot dezvolta colaborări, pot beneficia reciproc de experiențe și mijloace și pot solicita împreună cereri de propuneri pentru atribuirea de subvenții.
- ✓ Ei pot efectua analize ale nevoilor pentru a determina nevoile persoanelor cu dizabilități
- ✓ Acestea pot desfășura activități comune de monitorizare în ceea ce privește serviciile furnizate persoanelor cu dizabilități. Listele de verificare care pot fi utilizate în aceste activități pot fi consultate în anexă.

Suport pentru transport

- ✓ Municipalițiile ar trebui să dispună de vehicule cu echipament adecvat pentru a oferi acces persoanelor cu dizabilități. Astfel de vehicule pot fi alocate persoanelor cu dizabilități, astfel încât acestea să poată participa evenimentele organizate de municipalități și să facă naveta către și dinspre zona evenimentului, așa cum sunt organizate de ONG-uri.
- ✓ Ele pot alocă vehicule reprezentanților ONG-urilor pentru a vizita diferite orașe.
- ✓ Vehiculele pot fi alocate persoanelor cu dizabilități pentru anumite proceduri importante legate de dizabilități (raport al serviciilor medicale pentru persoanele cu dizabilități, proceduri judiciare etc.).
- ✓ Vehiculele echipate pot de asemenea, servi ca vehicule de transport plătite, care oferă servicii 24/7.

Asistență pentru comunicare

- ✓ ONG-urile pot pune la dispoziție diverse mijloace de publicitate publică, cum ar fi panouri publicitare, ecrane cu LED-uri, stâlpi de iluminat, zone publicitare în stații și în transportul public, publicații online și tipărite, cum ar fi reviste/buletine municipale sau conturi de social media.
- ✓ Ziarele și revistele municipale pot oferi organizațiilor pentru drepturile persoanelor cu dizabilități posibilitatea de a se exprima la nivel de societate și pot servi drept instrumente convenabile pentru a-și face auzită vocea.

Suport pentru locație

- ✓ Sălile de ședințe și sălile de conferințe pot fi oferite ONG-urilor pentru întâlnirile și programele lor de formare. De asemenea, pot fi alocate locuri pentru teatre, concerte și coruri.
- ✓ În afară de o singură utilizare a spațiului, unele municipalități oferă și spații de lucru sau sprijin pentru birourile ONG-urilor, spații pentru ateliere de producție și alocarea terenurilor agricole pentru cooperative care încurajează participarea persoanelor la producție.

Titlu în turcă/engleză: “Dernekler Yerleşkesine Ödül”/ “Premiul pentru Asociația Campus”
Municipalitatea Bursa Nilüfer, Asociația Campus

- ✓ Accesibilitatea locului de desfășurare, participarea deplină și egală a persoanelor cu deficiențe de vedere, auditive și dizabilitate ortopedică la evenimentele municipale ar trebui să fie luate în considerare. Accesibilitatea acoperă designul interior și exterior al locului, precum și accesibilitatea acestuia. Atunci când se iau decizii cu privire la locul de desfășurare a evenimentului, locurile de desfășurare potențiale ar trebui vizitate și evaluate în ceea ce privește criteriile de accesibilitate. Acest lucru va face posibilă dezvoltarea unor soluții în locații care nu sunt complet accesibile sau găsirea unor noi locuri alternative. Prezența persoanelor cu dizabilități în această vizită va oferi cele mai exacte informații despre accesibilitatea locului de desfășurare a evenimentului.

Comunicarea administrațiilor locale cu persoanele cu dizabilități în cadrul proceselor de dialog structurat

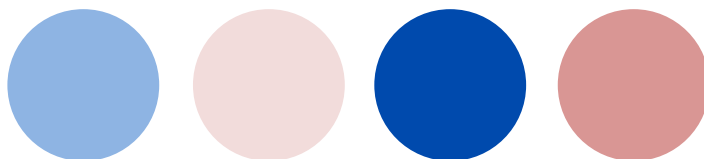
Comunicare inclusivă și accesibilă

Limba utilizată în comunicarea cu persoanele cu dizabilități ar trebui să aibă o înțelegere bazată pe drepturi:

- ✓ Ar trebui evitate expresii precum „victimă”, „suferință” sau „legat în scaunul cu roțile”.
- ✓ În locul unei înțelegeri „normale” a corpului, expresiile care permit ca dizabilitatea să fie considerată un tip de diversitate ar trebui utilizate pentru a sublinia că dizabilitatea este ceva comun.
- ✓ Ar trebui să se prefere termenii „persoane cu dizabilități” și „drepturile persoanelor cu dizabilități” acceptați în temeiul Convenției ONU privind Drepturile Persoanelor cu dizabilități.
- ✓ În loc de aceste discursuri, ar trebui să se selecteze expresii incluzive în limbaj și terminologie și să se evidențieze discriminarea cu care se confruntă persoanele cu dizabilități din cauza lipsei de politici incluzive.

Ar trebui evitate expresiile care încurajează

- ✓ Ar trebui să se evite expresii cum ar fi "imobilizat la pat / legat de scaunul cu roțile", "sărac", "neajutorat", "dependent de altcineva". Ar trebui să ne amintim că astfel de discursuri atacă persoanele cu dizabilități și provoacă discriminare împotriva lor și chiar reproduc această situație/ percepție.

- ✓ Discursul de eroizare ar trebui abandonat. Declarații cum ar fi “ea a reușit în ciuda handicapului ei” arată dizabilitatea ca pe o problemă individuală, și o prezintă ca pe o problemă care trebuie depășită, nu ca diversitate. În plus, astfel de discursuri sprijină percepția că aceste persoane pot exista în societate prin exercitarea de „mai multe eforturi” decât persoanele fără dizabilități, prin plasarea responsabilității pe primele.

Titlu în turcă/ engleză: “Azmiyle Takdir Topladi” / “A fost apreciată pentru perseverența ei”

Un exemplu de eroizare al unei persoane cu dizabilități

- ✓ Ar trebui să se evite prezentarea persoanelor cu dizabilități ca un grup unic și omogen. Persoanele cu dizabilități sunt portretizate ca un grup omogen, indiferent de dizabilitatea lor, cu reprezentări care exclud diferențele. Cu toate acestea, persoanele cu diferite tipuri de dizabilități au, de asemenea, probleme și nevoi diferite. De asemenea, ar trebui cu siguranță să evităm discursuri care stabilesc ierarhii între dizabilități.
- ✓ Discursul de victimizare ar trebui abandonat. Folosirea expresiilor care dramatizează viața unei persoane cu dizabilități prezintă dizabilitatea ca pe o situație „negativă” și privează persoanele cu dizabilități. Acest discurs consolidează "înțelegerea bazată pe ajutor" în locul perspectivei drepturilor.

Titlu în turcă/ engleză: “Uzanacak Yardım Elini Bekliyorlar”/ “Ei așteaptă să fie dată o mână de ajutor”

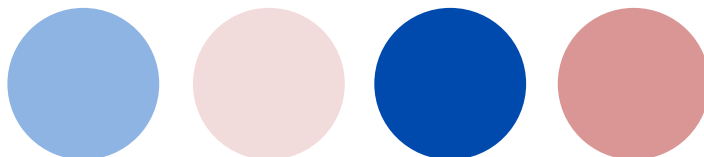
- ✓ Ca exemplele date mai jos, ar trebui evitată utilizarea proverbelor și a expresiilor care subliniază în mod negativ percepția dizabilității.

Cel care adoarme orb, se trezește văzător.

- Înfige un deget în ochiul orbului
- Chiorul între orbi este împărat.
- Orbul și cel cu inima încordată merg mână în mână
- Dacă va fi să murim, măcar să știe că nu murim ca niște neghiobi orbi!
- Lucrurile satrălucitoare și putrede atrag cumpărătorii orbi.
- Surdul nu aude, dar le potrivește
- Cel care merge ca melcul, învață ca melcul
- Decât orb și călare, mai bine șchiop și pe jos.

Includerea practicilor de accesibilitate în bugetul comunicațiilor

Prima etapă a comunicării accesibile este etapa de creare a proiectului/bugetului de funcționare. Este esențial să se stabilească în acest stadiu un buget pentru cheltuielile de accesibilitate. La cerere, aceste cheltuieli includ servicii precum vehicule speciale adecvate scaunelor cu roțile pentru transportul urban, cheltuielile celor care însoțesc persoanele cu dizabilități care au nevoie de un însoțitor, traducerea în limba semnelor pentru materialele video care urmează să fie publicate în cadrul reuniunilor și al serviciilor, și descrierea audio care trebuie adăugată la materialele video. Alocarea unei părți suficiente din buget pentru astfel de nevoi va facilita punerea în aplicare a măsurilor de accesibilitate, atunci când este necesar. De asemenea, alocarea unor bugete suplimentare pentru a răspunde nevoilor urgente de accesibilitate care pot apărea în timpul elaborării comunicației poate salva vieți.

Formarea personalului sau voluntarilor

Informarea personalului și a voluntarilor implicați în comunicarea cu persoanele cu dizabilități va preveni problemele de accesibilitate care pot apărea în timpul proceselor de comunicare. În acest proces, se recomandă utilizarea persoanelor cu experiență în domeniul dizabilităților și al comunicării, precum și a persoanelor cu dizabilități, dacă este posibil. Printre punctele care pot fi abordate în prezenta comunicare se numără:

- De exemplu, întrebarea dacă persoanele cu dizabilități au nevoie de ajutor în contactele directe și, în caz afirmativ, obținerea de informații cu privire la modul de acordare al asistenței; evitarea deciziilor în numele persoanelor cu dizabilități fără a fi întrebați; netratarea persoanelor cu dizabilități ca și copii
- Contactarea directă a persoanelor cu dizabilități, nu prin însoțitorii lor, atunci când se comunică
- Respectarea diferitelor moduri de vorbire, a ratei de vorbire sau a formelor de comunicare, altele decât discursul utilizat pentru comunicare de către persoanele cu dizabilități
- Nemodificarea dispozitivelor persoanelor cu dizabilități care utilizează dispozitive de asistență pentru mișcare independentă fără înștiințare sau permisiune; neinterferarea cu mișcările acestora fără înștiințare sau permisiune
- Prezentarea întâi a cuiva și a altor persoane în comunicarea cu persoanele cu probleme de vedere; descrierea locației articolelor de care ar putea avea nevoie în imediata lor vecinătate; evitarea ghidării unei persoane cu dizabilități cu deficiențe de vedere prin împingerea sau tragerea lor după luarea brațului lor, și asigurarea, în schimb, ca persoanele cu dizabilități să fie permise să ia brațul însoțitorului, și însoțirea lor la destinație la viteza de mers prin descrierea obstacolelor fizice din jur, atunci când este necesar
- Vorbirea direct cu surzii și nu cu un interpret în limbajul semnelor și realizarea contactului cu ei; evitarea mișcărilor mâinilor și a brațelor și a posturilor corpului care vor împiedica vizibilitatea buzelor în vorbirea cu persoane cu deficiențe de auz și surde; vorbirea într-un ritm și ton normal
- În comunicarea dificultăților de vorbire, a se întreba modul în care persoana preferă să comunice și a i se respecta alegerea; a se aștepta ca vorbitorul să termine; a nu se simuleza înțelegerea și a se cere repetarea a ceea ce s-a spus dacă

există părți ale discursului care nu sunt înțelese sau a se întreba dacă este potrivit să se încerce un alt mod de comunicare

- A fi deschis și clar în comunicarea cu persoanele cu dizabilități intelectuale și/sau neurodiversitate; a oferi persoanelor timp să înțeleagă în mod adecvat informațiile și să ia decizii; a comunica la intervalul de timp preferat; a respecta perioadele când persoana dorește să întrerupă și să pună capăt conversației

Postări social media ale administrațiilor locale

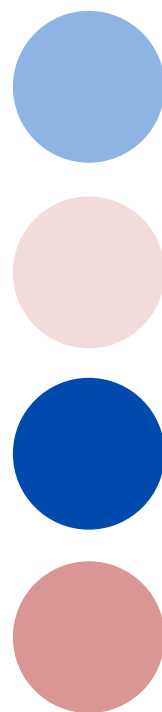
Fotografiile distribuite pe social media ar trebui să fie însoțite de texte alternative care descriu fotografia și comunică imaginile de pe astfel de fotografii. Aceste texte alternative (text alt) pot fi plasate pe fotografii în aplicații de social media, cum ar fi Facebook, Twitter și Instagram. Astfel, persoanele cu probleme vizuale care folosesc cititoare de ecran vor putea accesa informațiile din fotografia despre un eveniment. Persoanele care au probleme la activarea acestei caracteristici pot scrie conținutul imaginii distribuite sub postare sub formă de text simplu.

În videoclipurile distribuite pe social media, videoclipurile cu diferite efecte vizuale și texte însoțite de muzică nu sunt accesibile persoanelor cu probleme de vedere. Este important să se exprime textele din video pentru ca acestea să fie accesibile. Alternativ, informațiile scrise din videoclip pot fi adăugate ca text la postare.

Ar trebui să se evite utilizarea de fonturi și modele mici, cu contrast scăzut, sau culori cum ar fi roșu-verde, care sunt dificil de distins pentru persoanele daltoniste, pentru ca fotografiile și clipurile video partajate pe social media să fie accesibile persoanelor cu vedere redusă sau daltonism.

Soluția ideală pentru a face videoclipurile accesibile utilizatorilor cu probleme auditive este adăugarea traducerii în limbajul semnelor a conținutului video în sine. De asemenea, adăugarea de legende la clipuri video și orientarea boxelor spre cameră cu buzele vizibile pe tot parcursul discursului, va crește accesibilitatea.

Adăugarea informațiilor partajate în videoclip într-o limbă simplificată va facilita accesul la informații pentru persoanele cu dizabilități auditive și/sau mentale.

Facilitatea accesului la informații pentru persoanele cu dizabilități

Este necesar ca persoanele cu dizabilități să fie sprijinite pentru a obține informații cu privire la stările lor și la drepturile lor și pentru a se asigura că acestea sunt informate în mod eficient cu privire la serviciile municipale. Prin urmare, ar trebui înființată o unitate de consiliere care informează despre drepturile persoanelor cu dizabilități într-un loc ușor accesibil sau prin telefon (cum ar fi biroul de supraveghere al drepturilor persoanelor cu dizabilități). Această unitate poate furniza oamenilor informații despre:

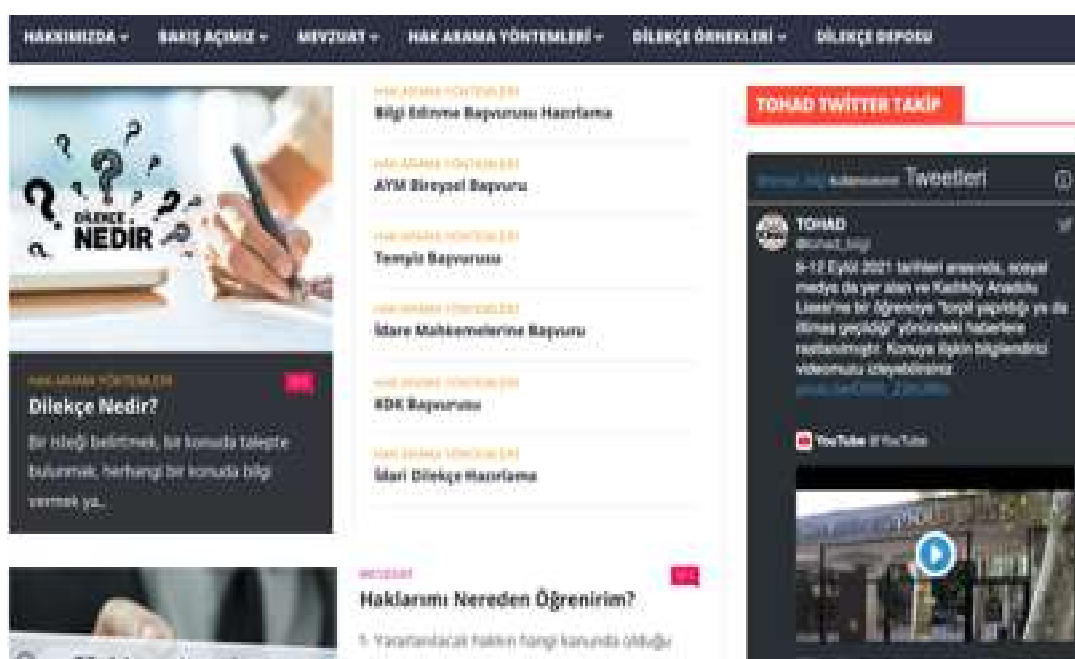
- Procesele de obținere ale unui raport al Comitetului de Sănătate al

Persoanelor cu Dizabilități

- Procese birocratice
- Servicii gratuite și reduceri de taxe
- Evoluții/aplicații tehnologice
- Proceduri administrative și de aplicare legală în cazuri de încălcare

Asociația pentru Drepturi Sociale și Cercetare (TOHAD) a creat un site web numit **Petiție pentru persoanele cu dizabilități**. Atunci când persoanele cu dizabilități doresc să scrie o petiție pentru aplicațiile lor administrative și juridice, ei pot accesa acest site pentru mostre de petiție pentru diferite subiecte.

Link: <https://engellilericindilekce.org/>

Captură de ecran a site-ului Petiție pentru persoanele cu dizabilități

Facilitatea accesului la informații pe vremuri de criză

Pandemia a evidențiat încă o dată importanța informațiilor pentru oameni, în special în perioade de criză. Accesul la informațiile corecte la momentul potrivit se dovedește a fi de o importanță vitală în timpul pandemiei. Accesul la informații este foarte important nu numai pentru persoane, ci și pentru state și instituții și organizații conexe, pentru a elabora politici de intervenție eficientă, de luare a deciziilor și soluții.

Accesul la informații este un drept fundamental al omului în temeiul Convenției Universale a ONU privind Drepturile Omului. Acest drept garantează, de asemenea, protecția altor drepturi și consolidarea democrației. Prin urmare, în special statele au responsabilități importante care necesită o poziție activă în asigurarea și exercitarea dreptului de acces la informații. Asigurarea unui acces ușor și rapid la informații precise permite, de asemenea, protecția persoanelor împotriva dezinformării. Protecția împotriva dezinformării este cel puțin la fel de vitală ca accesul la informații, în special în perioade de criză, cum ar fi pandemiile, care privesc sănătatea umană.

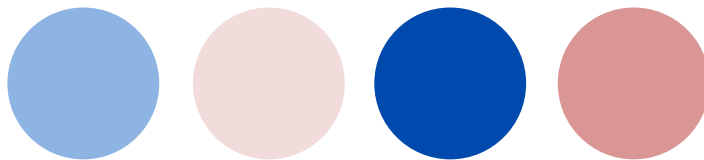
Cu toate acestea, s-a observat că persoanele cu dizabilități se confruntă cu probleme semnificative în ceea ce privește accesul la informații în acest proces. Totuși, Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități acordă o importanță deosebită responsabilității statelor părți în vremuri de criză și subliniază, la articolul 9, că ar trebui să li se ofere servicii de sprijin care să faciliteze accesul persoanelor cu dizabilități la informații.

Odată cu declanșarea pandemiei, Alianța Internațională pentru Persoanele cu dizabilități a avertizat atât Organizația Mondială a Sănătății, cât și statele cu privire la această chestiune, declarând că informațiile disponibile publicului ar trebui să fie, de asemenea, accesibile persoanelor cu dizabilități. Într-o broșură relevantă, Comisia a subliniat că recomandările făcute publice în materie de igienă și curățare, noile servicii furnizate în timpul pandemiei, restricțiile publice (interdicție de ieșire noaptea, etc.) și recomandările care reduc riscul de infecție ar trebui prezentate în formate accesibile. Broșura a prezentat formate de informații accesibile în cadrul a opt rubrici care au inclus:

- a. Texte scrise în Braille
- b. Descriere audio
- c. Texte sau site-uri web cu scris mare
- d. Texte sau site-uri web pregătite în culori contrastante
- e. Subtitrări detaliate
- f. Traducerea limbajului semnelor
- g. Formate de text potrivite pentru cititoare de ecran
- h. Texte ușor de citit

Un alt exemplu în acest sens este broșura elaborată de către Inclusion Europe. În special, această broșură a compilat informații despre coronavirus, cu precădere într-un format ușor de citit, pentru a facilita accesul la informații pentru persoanele cu dizabilități mintale, dizabilități de învățare și migranții care trebuie să învețe o a doua limbă. Broșura în cauză a fost tradusă și în turcă de Asociația pentru Drepturi Sociale și Cercetare (TOHAD). Apoi, Ministerul Familiei, Muncii și Serviciilor Sociale din Republica Turcia a pregătit o broșură informativă despre coronavirus într-un text în format ușor de citit și a publicat-o pe site-ul său.

Ghidul despre coronavirus, elaborat de Ministerul Familiei, Muncii și Serviciilor Sociale, într-un format text ușor de citit

Președintele turc Recep Tayyip Erdoğan face o declarație publică

Din nou, ca urmare a eforturilor de sprijin ale asociațiilor fondate de activiști cu probleme de auz și familiile lor din întreaga lume, multe țări au făcut anunțuri publice în limbajul semnelor și subtitrări pentru a le face ușor de înțeles persoanelor cu deficiențe de auz.

Exemple pot fi văzute și în aceste imagini:

Președintele francez Emmanuel Macron face o declarație publică

Președintele francez Emmanuel Macron face o declarație. Discursul este redat cu traducere instantă simultană în limbajul semnelor și cu subtitrări. Interpretul limbajului semnelor: este poziționat în partea din dreapta jos a ecranului, pe un fundal ușor întunecat, astfel încât semnele să poată fi văzute mai clar. (Foto – Onur Cantimur)

”

**Dreptul la oraș
pentru toată lumea
în viața de zi cu zi**

Dreptul la oraș pentru toată lumea în viața de zi cu zi

În viața noastră de zi cu zi, avem nevoie de servicii cum ar fi sănătatea, cazarea, educația, reabilitarea, ocuparea forței de muncă, transport, îngrijire și securitate socială. Autoritățile locale sunt responsabile în luarea de măsuri și coordonarea pentru a elimina toate obstacolele în calea satisfacerii acestor nevoi. O abordare a administrației locale sociale ar trebui să integreze toate persoanele în viața socială și să permită construirea socializării bazate pe încredere în spațiile comune.

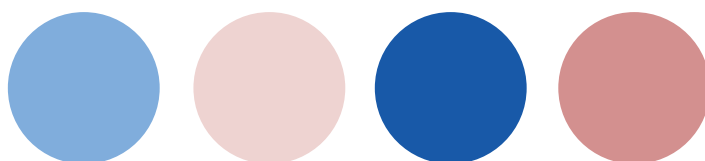
Dreptul la oraș, așa cum a fost conceptualizat de Lefebvre, este un drept colectiv care acordă prioritate dreptului de a avea un cuvânt de spus în amenajarea spațiilor de locuit din oraș și de a le schimba atunci când este necesar, fără a lăsa pe nimeni în urmă. În acest context, persoanele care trăiesc în oraș au dreptul să trăiască într-un mediu cu condiții fizice adecvate, să se stabilească, să facă afaceri și să fie reprezentate. Toate aceste servicii ar trebui să fie furnizate ca serviciu integrat de către administrațiile locale într-un mod integrat și în dialog cu reprezentanții societății civile și cu alte structuri organizaționale. Dezvoltarea orașului poate fi asigurată prin utilizarea acestui drept legal de către locuitorii orașului în solidaritate și cooperare. În plus, municipalitățile ar trebui să facă nu numai proiecte pentru centrul orașului, ci și să țină seama de nevoile locuitorilor care trăiesc departe de centrul orașului și să extindă proiectele sensibile la nevoile din toate districtele orașului.

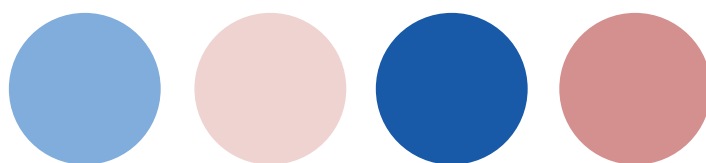
Restricțiile întâlnite în viața de zi cu zi sporesc handicapul persoanei și reduc calitatea vieții. Transformarea acestor constrângeri de mediu cu posibilitățile tehnologice actuale și metoda de proiectare universală face dizabilitatea nu numai o trăsătură personală, ci o leagă, în mare măsură, și de factorii de mediu. Prin această înțelegere, „Carta

Urbană Europeană” adoptată de Consiliul Europei în 1992 enumeră condițiile minime care trebuie îndeplinite în ceea ce privește drepturile de acces ale persoanelor cu dizabilități și prevede ca toate persoanele să trăiască cu demnitate umană.

Articolul 13 din Legea Municipală nr. 5393, intitulată Legea Locuitorilor, prevede că toată lumea este un locuitor al orașului în care își au reședința și are dreptul de a participa la deciziile și serviciile municipalității, de a obține informații despre activitățile lor și de a beneficia de asistență. Municipalitățile și-au asumat sarcina de a spori pacea socială și armonia prin dezvoltarea relațiilor culturale și sociale între locuitorii lor. Mai mult, nu numai locuitorii înregistrați ai orașului, ci și cei care vin aici pentru vizite temporare sunt, de asemenea, afectați de oportunitățile și problemele existente în acest oraș. În mod similar, în Carta Urbană Europeană, „orașul ideal” este definit ca un spațiu de locuit care oferă cele mai bune oportunități de viață celor care vizitează, lucrează, fac comerț și studiază aici, precum și celor care locuiesc în acest oraș și care include oportunități de lucru, de viață și de odihnă.

Obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite, care sunt direct legate de problema dizabilității, sunt următoarele: Educație de calitate (obiectivul 4), Muncă decentă și creștere economică (obiectivul 8), Reducerea inegalităților (obiectivul 10), Orașe și comunități durabile (obiectivul 11), Parteneriate pentru obiective (obiectivul 17)

Obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite

În special, Obiectivul 11 propune zece subobiective pentru a face orașele și comunitățile mai durabile pentru toți până în 2030:

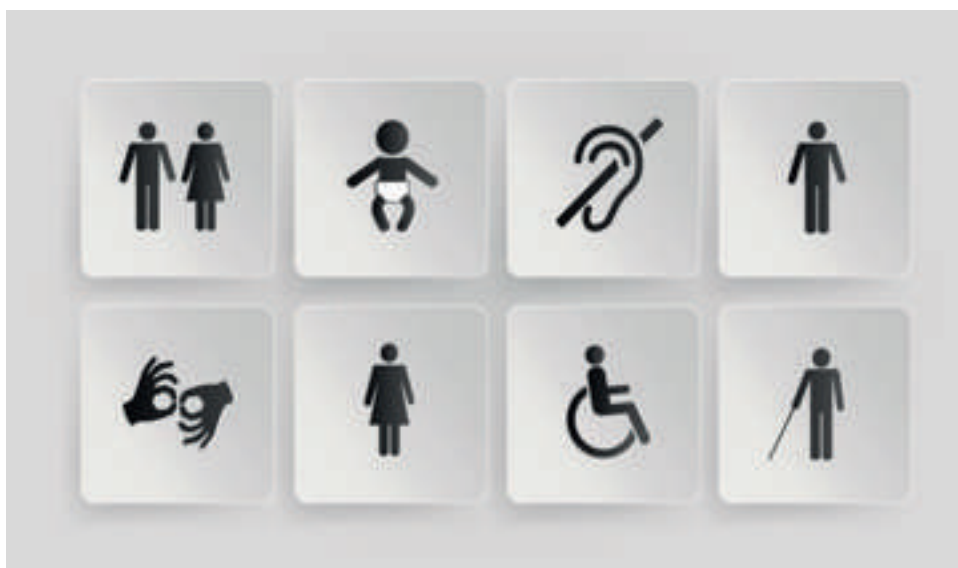
1. Asigurarea accesului tuturor la locuințe adecvate, sigure și accesibile, precum și la servicii de bază și modernizarea cartierelor sărace
2. Asigurarea accesului tuturor la sisteme de transport sigure, accesibile, accesibile și durabile, îmbunătățirea siguranței rutiere, în special prin extinderea transportului public, acordând o atenție specială nevoilor persoanelor aflate în situații vulnerabile, ale femeilor, ale copiilor, ale persoanelor cu dizabilități și ale persoanelor în vârstă
3. Consolidarea urbanizării și a capacității durabile și favorabile incluziunii pentru planificarea și gestionarea participativă, integrată și durabilă a așezărilor umane în toate țările
4. Consolidarea eforturilor de protejare și asigurare a patrimoniului cultural și natural al lumii
5. Reducerea semnificativă a numărului de decese și a numărului de persoane afectate și reducerea semnificativă a pierderilor economice directe în raport cu produsul intern brut global cauzat de dezastre, inclusiv dezastre legate de apă, cu accent pe protecția persoanelor sărace și a persoanelor aflate în situații vulnerabile
6. Reducerea impactului negativ pe cap de locuitor al orașelor asupra mediului, inclusiv prin acordarea unei atenții speciale calității aerului și gestionării deșeurilor municipale și de altă natură
7. Asigurarea accesului universal la spații verzi și publice sigure, incluzive și accesibile, în special pentru femei și copii, persoane în vârstă și persoane cu dizabilități
8. Sprijinirea legăturilor economice, sociale și de mediu pozitive dintre zonele urbane, periurbane și rurale prin consolidarea planificării dezvoltării naționale și regionale
9. Creșterea substanțială a numărului de orașe și de așezări umane care adoptă și pun în aplicare politici și planuri integrate de incluziune, de utilizare eficientă a resurselor, de atenuare și de adaptare la schimbările climatice, de dizabilități ar trebui eliminate, iar dezvoltarea personală a celor care furnizează servicii în oraș ar trebui să fie ținută prin formare internă.

40

Abordarea accesibilității

Fiind unul dintre cele mai fundamentale drepturi și o normă universală, abordarea accesibilității se bazează pe principiul că persoanele pot beneficia pe deplin de toate serviciile oferite societății. Designul tuturor spațiilor interioare și exterioare trebuie să fie realizat în conformitate cu nevoile celor care locuiesc sau utilizează aceste spații pentru o anumită perioadă de timp. Dacă acest lucru nu se întâmplă, va surveni incompatibilitatea și deficiența. Prin urmare, persoanele care nu pot utiliza aceste domenii pentru orice motiv experimentează handicap provocat de design. Pentru a rezolva această problemă, sunt utilizate practici de proiectare universale/incluzive, care, în principiu, nu exclud pe nimeni. Astfel, diferențele individuale încurajează îmbunătățirea designului, astfel încât să poată fi utilizate noi tehnici. În prezent, abordarea privind accesibilitatea capătă o semnificație mult mai mare decât transportul interspațial și poartă dimensiuni tehnologice și culturale. Toate proiectele auxiliare, inovațiile și aranjamentele tehnologice care permit unei persoane să mențină viața de zi cu zi a acestei persoane fără a fi nevoie de ajutor din partea mediului arată că nu există limite pentru sistemele care pot fi acoperite prin abordarea accesibilității.

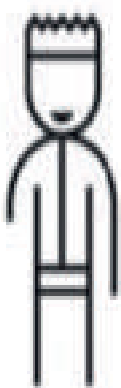
În Turcia, legile și reglementările sunt orientative în ceea ce privește conformitatea cu standardele care trebuie respectate în ceea ce privește accesibilitatea. Cu toate acestea, deficiențele mecanismelor de monitorizare și descurajare fac dificilă respectarea ordinii ideale pentru un mediu accesibil. De exemplu, s-a acordat o perioadă de șapte ani pentru punerea în aplicare a reglementărilor privind accesibilitatea în Legea nr. 5378 din 2005, dar în ciuda expirării acestei perioade, reglementările nu au fost încă

implementate în vehiculele de transport public și nici în instalațiile și clădirile deschise.

Îmbunătățirea posibilităților de acces la cazare, la medii sociale, la sănătate, la educație și la ocuparea forței de muncă, în special la accesul spațial, sporește angajamentul față de mediu și menține o viață de calitate fără a fi lăsată în urmă. Un alt punct care nu trebuie ignorat este faptul că aceste reglementări îmbunătățesc condițiile de viață nu numai ale persoanelor cu dizabilități, ci și ale multor segmente sociale, cum ar fi femeile însărcinate, copiii, părinții cu copii, persoanele care transportă valize, persoanele care nu cunosc limba locului lor de reședință, și persoanele în vârstă.

Pentru cine este accesibilitatea?

Persoanele cu dizabilitate permanentă (pierderea membrilor etc.)	Persoane cu dizabilitate temporară (braț rupt etc.)	Persoane cu dizabilitate situațională (care transportă un copil etc.)
--	---	---

- Regulile de bază în planificarea și proiectarea unui oraș incluziv pentru persoanele cu dizabilități ar trebui să fie după cum urmează:
- Planificarea ar trebui să se facă într-un mod care să nu restricționeze mișcările persoanelor cu dizabilități. Trebuie să se țină seama de faptul că persoanele fără dizabilități pot utiliza cu ușurință domeniile care pot fi utilizate de persoanele cu dizabilități.
- Ar trebui create spații de locuit adecvate pentru persoanele cu dizabilități în zonele private și publice, prin intermediul activității comune a disciplinelor profesionale.
- Trebuie luate măsurile de precauție necesare, în special în zonele de transport urban. În conformitate cu standardele specificate, o rețea de transport ar trebui să fie înființată astfel încât o persoană cu dizabilități să poată merge dintr-un loc în altul în mod independent, fără ajutor din partea nimănui.

- Planificarea ar trebui să se facă având în vedere că persoanele cu dizabilități utilizează zonele deschise și interiorul clădirilor.
- Cu reglementările legale necesare, aplicarea criteriilor de accesibilitate în planurile de planificare a mediului ar trebui să devină obligatorie.
- Ar trebui să se asigure că persoanele și organizațiile responsabile cu structurarea mediului fizic sunt informate, conștiente și sensibile cu privire la persoanele cu dizabilități. În acest scop, participarea persoanelor cu dizabilități și a familiilor acestora, precum și a organizațiilor nonguvernamentale, atât în furnizarea de servicii, cât și în procesele de proiectare și structurare a mediului fizic, este de mare importanță. Municipality-țile ar trebui să acționeze în mod rațional în ceea ce privește punerea în aplicare a aspectelor din legislația privind zonarea și să ia măsurile de precauție necesare pentru aplicațiile care nu respectă standardele.
- Ar trebui să se asigure punerea în aplicare a reglementărilor din legi; în caz contrar, ar trebui aplicate sancțiuni penale. Ar trebui să existe o cooperare continuă cu Direcția Generală Servicii pentru Vârstnici și cu Ministerul Familiei și al Serviciilor Sociale cu privire la aspecte precum (i) problemele întâlnite în reglementările privind persoanele cu dizabilități, care ar trebui să respecte legislația și standardele, (ii) autoritățile și responsabilitățile autorităților locale în această privință, (iii) cunoștințele, conformitatea tehnică și financiară a administrațiilor locale cu privire la legislația și standardele actuale, precum și sistemul de control în această privință.

Obiectivul principal ar trebui să fie crearea unor medii fizice fără bariere pentru crearea de noi zone, îmbunătățirea calității mediilor existente și creșterea accesibilității acestora.

Se poate face un pas către accesibilitate prin includerea persoanelor cu dizabilități în planificarea politicilor urbane durabile și favorabile incluziunii. Proiectarea, infrastructura, zonarea, gestionarea și bugetarea clădirilor și a spațiilor deschise trebuie revizuite cu scopul de a reduce inegalitățile din orașe și de a îmbunătăți sănătatea și bunăstarea umană.

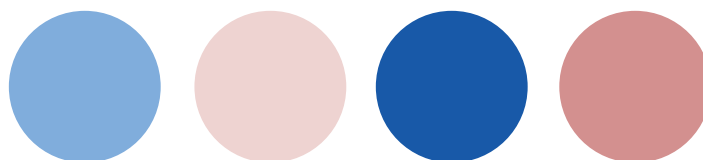
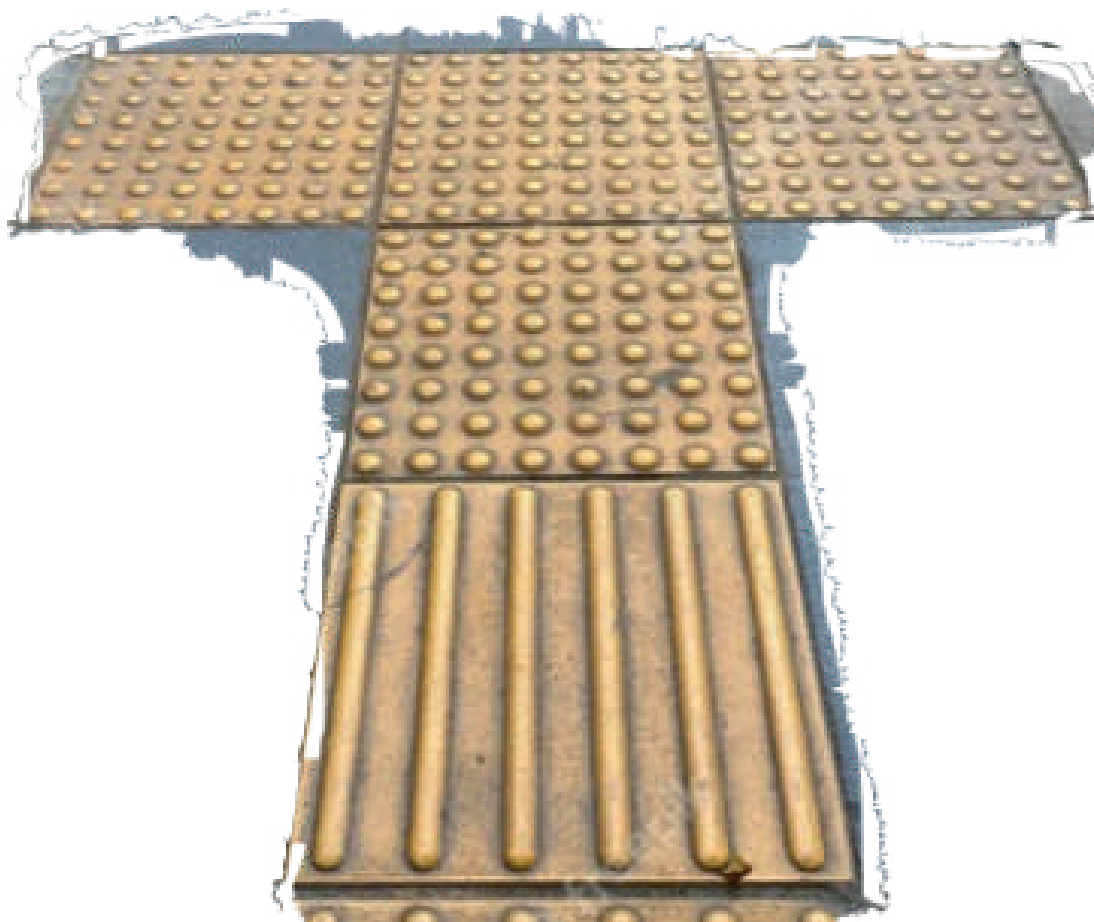
Accesibilitatea în spații deschise

Odată cu creșterea populației în orașe, nevoia de noi locuințe, locuri de muncă și diverse servicii crește, de asemenea. Ca urmare a extinderii orașului spre periferii, în special oamenii săraci se îndepărtează de oportunitățile oferite de oraș, iar timpul și costul accesului la ocuparea forței de muncă și zonele sociale cresc datorită insuficiențelor economice.

În etapa realizării infrastructurii fizice în orașe, este necesar să se ia măsuri pentru persoanele cu dizabilități. Proiectele adaptate persoanelor cu dizabilități, în care obstacolele care apar din infrastructura fizică, arhitecturală și tehnică din mediul extern sunt eliminate, vor permite persoanelor cu dizabilități să utilizeze mai mult spațiile publice și să fie vizibile în oraș. Accesul la toate zonele orașului este cel mai de bază drept al omului. Zonele urbane concepute fără a lua în considerare persoanele cu dizabilități le privează de cel mai fundamental drept de acces, prin reducerea accesului la servicii și informații.

Locurile precum străzile, bulevardele, trotuarele, piețele și parcurile ca zone comune de utilizare pentru cetățeni sunt zonele în care se întâlnesc unii cu alții. Conform legii municipalității metropolitane, toate tipurile de clădiri, drumuri, trotuare, treceri pietonale, zone deschise și verzi, terenuri de sport și zone similare de infrastructură socială și culturală, toate tipurile de structuri construite de persoane reale și juridice și care oferă servicii publice ar trebui să fie adaptate pentru accesibilitatea persoanelor cu dizabilități în termen de șapte ani de la data intrării în vigoare a legii. Cu toate acestea, multe neadaptări continuă în viața noastră de zi cu zi, iar persoanele cu dizabilități sunt izolate de societate din cauza practicilor neadaptate lor.

Locurile precum parcurile, locurile de joacă, grădinile, facilitățile sportive, locurile de recreere și de divertisment, piețele, centrele comerciale, drumurile legate de transportul public, zonele deschise în care se desfășoară activități culturale ar trebui controlate din punct de vedere al persoanelor cu dizabilități înainte de a fi puse în funcțiune. Nu este suficient ca toate aceste oportunități de acces să integreze doar persoanele cu dizabilități ortoped, ci și alte persoane cu dizabilități ar trebui să fie luate în considerare în planificare.

Convenția ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități acordă, de asemenea, o importanță deosebită accesibilității și oferă explicații detaliate atât cu privire la mediul spațial, cât și la cel fizic și la accesul la informații, pentru ca ele să nu fie izolate de societate și pentru a fi incluse în ea.

Această convenție prevede asigurarea accesului persoanelor cu dizabilități la mediul fizic, la transport, la oportunitățile de informare și comunicare, la spațiile publice rurale și urbane și la servicii în condiții de egalitate cu ceilalți membri ai societății.

- Simbolurile care acoperă toate grupurile cu dizabilități ar trebui utilizate pentru a sensibiliza publicul și a ajuta persoanele cu dizabilități.
- Înălțimea trotuarelor trebuie calculată în funcție de utilizarea ei de către persoanele cu dizabilități și ar trebui amenajate rampe.
- Luminile de trafic ar trebui să aibă un sistem de semnalizare sonoră pentru persoanele cu deficiențe de vedere.
- Trebuie luate măsurile necesare pentru persoanele cu dizabilități în pasaje superioare și pasaje inferioare.
- Ar trebui construite toalete în zonele deschise pentru persoanele cu dizabilități. Ar trebui rezervate zone speciale de utilizare în parcurile auto persoanelor cu dizabilități și, dacă aceste zone sunt ocupate, ar trebui urmate proceduri penale.
- Zonele cu trepte și balustrade ar trebui să fie marcate cu culori contrastante. Anunțurile în stațiile de autobuz trebuie făcute în scris și sonor.
- Fonturile informațiilor scrise trebuie să aibă o dimensiune adecvată și să fie amplasate la o înălțime vizibilă de la o distanță care nu necesită statul în picioare.
- Ecranele vizuale și scrise trebuie utilizate mai mult în spațiile publice.
- Informațiile și direcția ar trebui să fie date pe ghidoane în alfabetul Braille.
- Drumurile pietonale ar trebui să aibă pante joase și să fie potrivite pentru o plimbare de calitate. Lățimea trotuarelor și a drumurilor pietonale ar trebui să fie suficientă pentru persoanele cu dizabilități ortopedic.
- Toate zonele din oraș ar trebui să fie iluminate în mod corespunzător.
- Ar trebui să se asigure menținerea continuă a culorilor și a zonelor de mers cu textură palpabilă pentru persoanele cu deficiențe de vedere care utilizează bastoane albe.
- Încărcarea, întreținerea și repararea scaunelor și dispozitivelor electrice utilizate de persoanele cu dizabilități ar trebui să fie, de asemenea, disponibile în zonele accesibile.
- Ar trebui să se ia măsuri necesare pentru persoanele care utilizează câini însoțitori.

În special persoanele cu deficiențe de vedere, persoanele cu deficiențe de atenție și persoanele cu deficiențe de învățare pot beneficia în mod eficient de o plantare în zona urbană planificată cu atenție.

- Modele florale cu contraste puternice și siluete bine conturate pot fi indicii vizuale pentru persoanele cu viziune scăzută.

- Plantele cu mirosuri puternice pot, de asemenea, ajuta persoanele cu deficiențe de vedere să-și găsească drumul. Din acest motiv, selecția de arbuști, tufe și flori, care va crea diversitate în diferite culori, forme și mirosuri este, de asemenea, importantă în plantare.

- Ramurile care se rup și cad pe trotuar din cauza precipitațiilor, frunzele care cad pe jos, suprafețele alunecoase și speciile care pot provoca poluare, spinii, speciile de plante care produc fructe otrăvitoare și alunecoase pot reprezenta un pericol pe traseele de mers pe jos, și, prin urmare, astfel de plante ar trebui să fie utilizate cu atenție.

- Plantele cu spini, copacii și plantele cărora le cad fructe și care pot crea o suprafață alunecoasă ar trebui să fie ținute departe de căile pietonale, deoarece acestea sunt plante potențial periculoase.

- Ramurile care se extind pe căile pietonale creează o barieră periculoasă în special pentru cei cu deficiențe de vedere. Ar trebui să se asigure că ramurile plantelor nu blochează căile pietonale. Acestea ar trebui să fie plantate la o distanță suficientă de căile pietonale, astfel încât să nu blocheze trecerea, și ar trebui să se întrețină și tunde adecvat și regulat.

- Pot fi create parcuri de percepție din plante de diferite culori, mirosuri și texturi, iar persoanele cu deficit sau amorteală senzorială pot beneficia de aceste parcuri pentru a avea o experiență diferită.

În acest loc, mirosul, auzul, atingerea și gustul sunt simțurile care oferă terapia.

Grădina senzorială, formată dintr-o alee terapeutică și una cu ierburi, este un proiect pentru copiii cu nevoi speciale din oraș, un concept rar în țara noastră. Proiectul a fost susținut de membrii trupei Cargo, ambasadori ai campaniei "Muzică pentru autism", iar grădina este numită după chitaristul Adrian Bărar, decedat din cauza COVID-19 la vârsta de 61 ani.

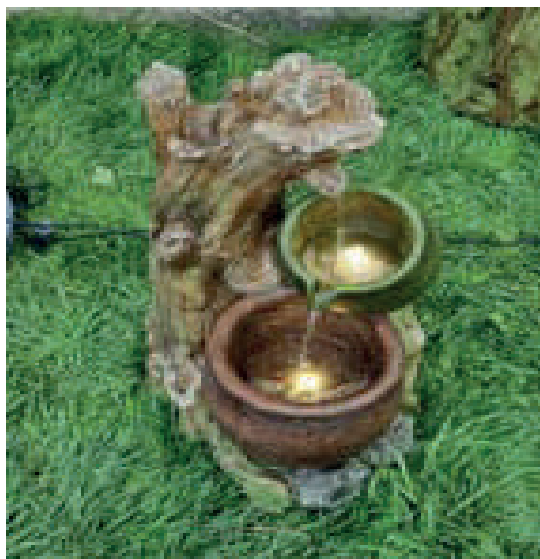

Grădina senzorială a fost creată la Centrul Școlar "Maria Montessori" pentru Educație Incluzivă. Proiectul este susținut de campania "Muzică pentru autism", în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Constanța. Campania a început în toamna anului 2012, la inițiativa unei trupe din Constanța, iar apoi s-au implicat și alte nume mari din industria muzicală locală rock-folk-pop.

Nisip, piatră, lemn, scoarță de copac și bușteni - acestea sunt doar câteva dintre materialele folosite pentru a crea această alee senzorială. Copiii merg desculț peste ele și experimentează diferite sentimente și emoții prin simpla atingere a picioarelor lor goale a acestor elemente.

Are multe beneficii evidente și dovedite terapeutic. După cum puteți vedea, în grădină există o alee terapeutică unde elevii pot merge desculț și pot simți anumite texturi și, desigur, anumiți stimuli pot fi reactivați. Există, de asemenea, o alee cu ierburi unde pot învăța, mirosi, atinge și chiar să participe la anumite activități în aer liber.

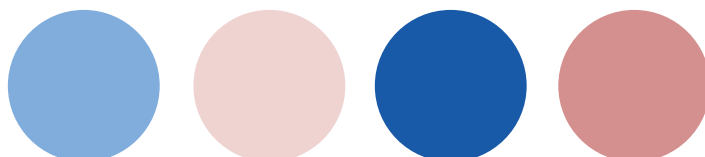
”

Ideea acestei grădini a venit din dorința de a muta activitățile terapeutice în aer liber pe cât mai mult posibil, mai ales după un an în care cei mici au petrecut mai mult timp în casele lor. Se adresează copiilor din spectrul autismului, dar și celor cu alte dizabilități sau deficiențe. Persoanele cu dizabilități au fost parte din instalarea grădinii, căci au plantat toate florile. După cum puteți vedea, există și sere.

Numele original al proiectului: Grădina senzorială - Musică pentru autism

Organizație/instituție inițiatoare: Inspectoratul Școlar Județean Constanța

Exemplu bun: PinGOin este o inițiativă socială care oferă experiență egală pentru toată lumea din locuri sociale.

PinGOin oferă acces independent cu 3 activități cheie:

Informează – Leagă - Transformă

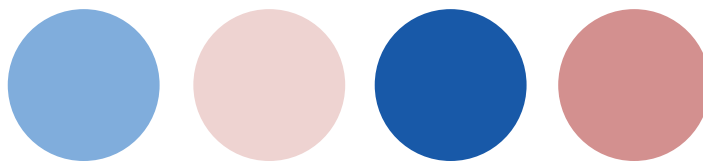
➤ **Informează:** Acesta partajează accesibilitatea locurilor de muncă pe site-ul www.pingoin.net astfel încât utilizatorii să poată găsi locuri sociale convenabile pentru ei. De exemplu, acesta enumeră locurile cu o toaletă pentru persoanele cu handicap din apropiere și cu o rampă adecvată pentru un utilizator de scaun cu roțile. Acesta oferă informații despre locuri nu numai pentru persoanele cu dizabilități, dar, de asemenea, pentru persoanele cu copii, bebeluși și animale de companie, precum și pentru cele cu preferințe alimentare diferite. Până în prezent, 128 de voluntari au colectat informații privind accesibilitatea a 700 de locații din 11 de orașe. Puteți vizita site-ul pentru a rămâne informat despre locurile accesibile.

➤ **Vindecă:** Echipa PinGOin este formată din designeri de interior, psihologi și consultanți de afaceri. Având ca scop transformarea fizică a locațiilor sociale cu soluții accesibile, acesta își propune să îmbunătățească comportamentul personalului locației prin intermediul consultanței „Comunicare incluzivă pentru toți” care le-a fost oferită.

➤ **Reunește:** PinGOin primește datele locației pe site de la voluntarii susținători. Ei evaluează locurile pe care le vizitează prin ochii utilizatorilor cu dizabilități și le partajează pe platformă. Acest sistem consolidează participarea civică și sensibilizează publicul cu privire la accesibilitate și la drepturile urbane. Prin intermediul unui parteneriat cu administrațiile locale, PinGOin colaborează cu diverse proiecte pentru a spori implicarea civică în zonele urbane și pentru a crea unele colaborări între societatea civilă și întreprinderile sociale. PinGOin a ținut HEYKENT în Eskişehir: "Herkes İçin Kent Deneyimi" (City Experience for Everyone) ca unul dintre proiectele sale în parteneriat cu Municipality Metropolitană Eskişehir.

Spații publice – Persoane cu dizabilități – Voluntari/ Comunitate
Accesul independent, liber și sigur este posibil pentru toată lumea

Accesibilitatea în clădirile rezidențiale și publice

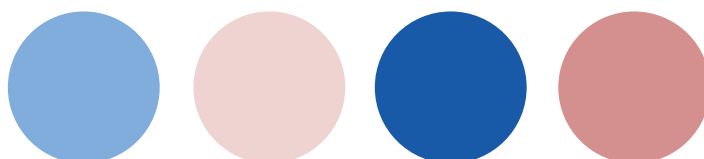
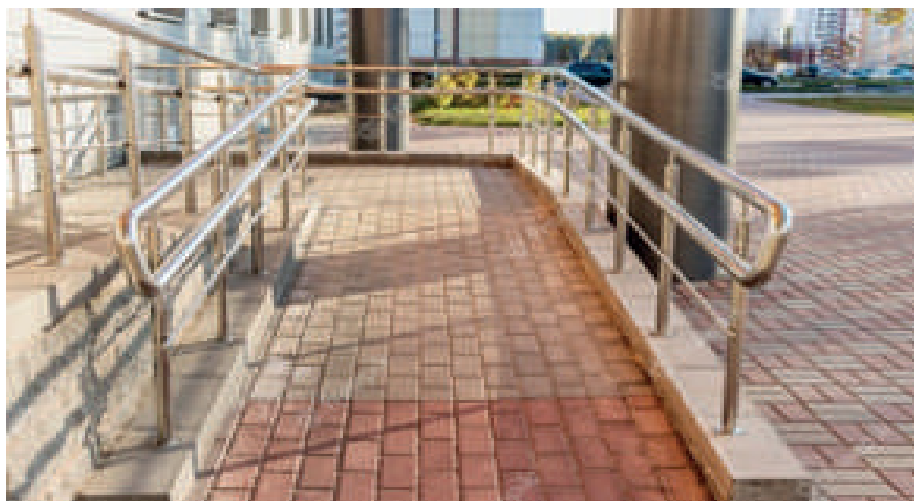
Este de datoria de bază a autorităților locale să ia toate tipurile de măsuri legate de zonare, planificare și implementare, și să acorde atenție măsurilor, normelor și standardelor adecvate în construcția infrastructurii și suprastructurii, astfel încât persoanele cu dizabilități să poată trăi confortabil și în condiții egale cu persoanele fără dizabilități din societate. Toate clădirile și reședințele, în special unitățile și clădirile aparținând instituțiilor publice, organizațiilor și municipalităților, trebuie să fie adecvate pentru accesul persoanelor cu dizabilități.

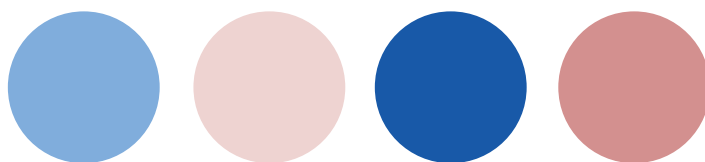
Persoanele cu dizabilități au o mare problemă de accesibilitate în spații construite, cum ar fi drumuri, clădiri, locuri publice. Conform rezultatelor unui studiu realizat de Ministerul Familiei și Politicilor Sociale în 78 provincii ale Turciei în 2014, în cadrul proiectului „Accesibilitate pentru persoanele cu dizabilități din Turcia”, persoanele cu dizabilități din Turcia se confruntă, în cea mai mare parte, cu probleme în accesarea spațiilor publice din cauza lipsei măsurilor de precauție adecvate în spațiile interioare și exterioare.

În conformitate cu principiile stabilite de Institutul Turc de Standarde, au fost adoptate standarde naționale și internaționale privind accesibilitatea persoanelor cu dizabilități în mediul construit, în clădiri și în transport. În acest moment, în loc să se îndeplinească doar obligațiile legale, trebuie găsite soluții prin evaluarea nevoilor într-un mod multidimensional, cu conștientizare socială. Cu toate acestea, pentru a îndeplini obligațiile legale privind dizabilitatea, se observă că cererile sunt, în general, efectuate cu tehnici foarte simple, cum ar fi construirea rampelor pentru a rezolva nevoile persoanelor invalide. Aceste aranjamente ar trebui să fie făcute nu numai pentru persoanele cu dizabilități ortopedice, dar, de asemenea, luând în considerare toate tipurile de dizabilități, cu o abordare holistică. În plus, proiectele nu ar trebui considerate ca fiind pe termen scurt, și ar trebui luate măsuri realiste și pe termen lung pentru a garanta că persoanele cu dizabilități trăiesc într-un mediu mai durabil.

Ascensoarele, ușile și toaletele din clădirile publice, centrele comerciale masive, centrele culturale și alte clădiri ar trebui să fie proiectate având în vedere utilizarea lor de către persoanele cu dizabilități. Pe lângă reglementările legale, conformitatea clădirilor vechi și a celor noi cu standardele ar trebui revizuită din nou, iar organizațiile nonguvernamentale ar trebui să joace un rol activ în monitorizarea și inspecție. În cazuri precum renovări sau integrarea dispozitivelor de asistență planificate în reședințe, se poate depune o cerere către unitățile de servicii pentru persoanele cu dizabilități ale administrațiilor locale.

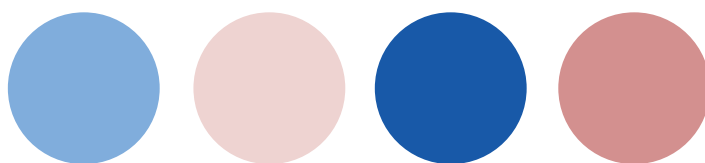

Clădirile trebuie să aibă cel puțin o intrare principală potrivită pentru persoanele cu dizabilități. În cazul în care căile pietonale se intersectează cu intrarea în clădire, ar trebui să se realizeze o platformă plată cu o suprafață dură, din material antiderapant. Intrările clădirilor ar trebui protejate de condițiile meteorologice.

- În toate reședințele noi, rampele, lifturile și scările de dimensiuni și calitate adecvate ar trebui să fie construite pentru intrarea persoanelor cu dizabilități și accesul lor la etaje. Pentru rampe de o anumită înălțime, trebuie să fie construite apărătoare de margine la o anumită înălțime. Intrările reședințelor existente ar trebui să fie accesibile persoanelor cu dizabilități.
- În intrările și designul interior al reședințelor, zonele de lucru ar trebui să fie amenajate astfel încât persoanele cu dizabilități să le poată folosi și ele. În special, toate clădirile publice ar trebui să fie accesibile persoanelor cu dizabilități.
- Metode cum ar fi sistemele de alarmă de incendiu pentru persoanele cu deficiențe de auz pot fi, de asemenea, solicitate în sistemele de construcții.
- În zone precum pardoseli și trepte, ar trebui să se orienteze învelitorile de pardoseli și culori contrastante pentru cei cu deficiențe de vedere.
- Ușile rotative trebuie evitate. Dacă există o ușă rotativă la intrarea în clădire, ar trebui să existe și o ușă normală mare, cu calitățile și dimensiunile care să le permită persoanelor cu dizabilități să poată trece. De preferință, nu ar trebui să existe niciun prag la ușa din față, dacă există unul, acesta ar trebui să fie suficient de ridicat pentru ca scaunul cu roțile să poată trece și ar trebui să fie înclinat spre ambele părți. Ar trebui utilizate mânere de ușă care se apucă ușor.
- La scara de la jumătatea etajului, obstacolul ar trebui să fie eliminat și accesul la lift ar trebui să fie asigurat fără nicio diferență de nivel. În fiecare punct cu scări, ar trebui să existe o opțiune de rampă și/ sau lift.
- Băile și toaletele trebuie să fie potrivite pentru accesul și utilizarea lor de către persoanele cu dizabilități și a celor în vârstă.

- Ar trebui să fie prevăzute aranjamente necesare și echipamente simple în case pentru a minimiza accidentele casnice.
- Casele special concepute pentru persoanele cu dizabilități ar trebui să fie incluse în fiecare proiect de locuință. În aceste case, pot fi amplasate bări de susținere în mai multe puncte ale casei. Dulapurile trebuie amebajate la înălțimea și designul adecvat. Ar trebui, de asemenea, eliminate colțurile ascuțite și podelele alunecoase.
- La eliberarea permiselor de construcție pentru clădirile noi care urmează să fie construite, trebuie verificat dacă acordurile privind persoanele cu dizabilități se fac în cadrul proiectelor.
- În timp ce permisele de ocupare sunt acordate clădirilor finalizate, nu ar trebui eliberate permise de ocupare, cu excepția cazului în care se fac aranjamente în conformitate cu standardele relevante pentru persoanele cu dizabilități la intrările în clădiri, la lifturi și la alte zone comune.
- Dacă, pe termen lung, scopul este de a crește nivelul veniturilor persoanelor cu dizabilități printr-un mod integrat, cu ocuparea forței de muncă și educație, pe termen scurt, o parte din locuințe în oraș ar trebui să fie accesibile financiar pentru persoanele cu dizabilități. Aceste locuințe ar trebui, de asemenea, luate în considerare pentru grupurile cu venituri mici și medii, iar stimulentele în acest sens ar trebui incluse în politicile privind locuințele.

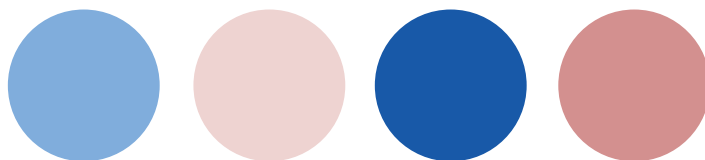

Accesibilitatea la serviciile de sănătate

Problema serviciilor de sănătate nu poate fi luată în considerare separat de factorii de mediu care privesc întreaga societate, precum și indivizii. Orice persoană are dreptul de a trăi fizic, mental și sănătos, și, pentru a-și exercita acest drept, toate oportunitățile trebuie să fie oferite în mod echitabil de guvernele locale și centrale. Oportunități precum alimentația sănătoasă, îmbrăcămintea sănătoasă, locuințele sănătoase și încălzirea sunt o parte integrantă a accesului la dreptul la sănătate. În studiile de tratament și reabilitare, problemele de acces, inclusiv infrastructura și factorii de mediu care pot afecta procesul de tratament, ar trebui luate în considerare prin căutarea unei soluții multidimensionale. În plus față de administrația centrală, administrațiile locale joacă, de asemenea, un rol în furnizarea de facilități complexe pentru rezidenți și furnizarea serviciilor de sănătate în cel mai eficient mod.

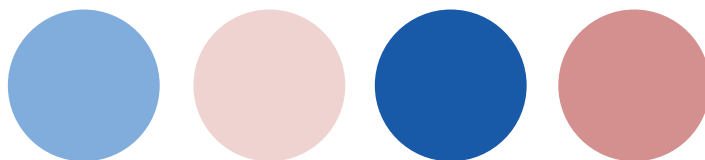

Administrațiile locale sunt responsabile pentru asigurarea mediului și a condițiilor care contribuie la protejarea sănătății fizice și mentale, ca organizațiile cele mai apropiate de persoanele cu dizabilități și pentru a oferi orientările adecvate ca organizații care cunosc nevoile locale. În plus față de înființarea de facilități de sănătate, administrațiile locale sunt responsabile pentru furnizarea de ajutor de urgență și servicii de ambulanță, administrarea centrelor, cum ar fi centre de reabilitare și de îngrijire a persoanelor în vârstă, precum și furnizarea de servicii de sănătate preventive. Toate aceste măsuri ar trebui luate astfel încât problemele de sănătate temporare sau permanente să nu devină mai restrictive din cauza factorilor de mediu.

Instituțiile, cum ar fi centrele de sănătate, dispensarele, practicile private și spitalele trebuie să fie mai întâi adecvate pentru accesul persoanelor cu dizabilități fizice. În plus, este foarte important ca serviciile de reabilitare să servească, de asemenea, în regiunile cele mai apropiate, și că persoanele cu dizabilități pot utiliza vehicule speciale de transport aparținând administrațiilor locale atunci când merg la spitale cu însoțitorii lor.

Reabilitarea medicală se poate face într-un centru de reabilitare sau ca terapie la domiciliu. Serviciile de îngrijire medicală și socială la domiciliu pentru persoanele cu dizabilități sunt, de asemenea, servicii pe care municipalitățile ar trebui să le furnizeze. Administrațiile locale ar trebui să ofere asistență la domiciliu persoanelor cu restricții de mobilitate cu o echipă de medici, asistente medicale, asistenți sociali și personal auxiliar. În ceea ce privește echipamentele tehnice, personalul specializat și oportunitățile de finanțare, municipalitățile ar trebui să coopereze cu administrațiile centrale în ceea ce privește serviciile de îngrijire pentru persoanele cu dizabilități.

Accesibilitatea la educație și viața profesională

Persoanele cu dizabilități sunt expuse la numeroase situații dezavantajoase care decurg din factori de mediu în ceea ce privește participarea la educație și viața profesională. Societatea civilă, sectorul public și cel privat ar trebui să colaboreze în ceea ce privește accesul persoanelor cu dizabilități la educație și la piața muncii.

Nivelul scăzut de educație al persoanelor cu dizabilități este impresionant. Potrivit datelor din 2002 ale Sondajului privind dizabilitatea din Turcia, rata persoanelor analfabete în rândul populației cu dizabilități a fost stabilită la 36,3%. Această rată este de 12,9% în Turcia față de același an, astfel încât există o diferență semnificativă între nivelurile de educație ale persoanelor cu dizabilități și ale populației generale. În rândul persoanelor cu dizabilități, rata celor cu studii primare sau cu studii gimnaziale este de 84,2%. Nivelul scăzut de educație este, de asemenea, direct legat de inadaptarea mediului și a condițiilor externe în care trăiesc persoanele cu dizabilități. Din acest motiv, accesul la serviciile educaționale de bază și la cursurile oferite de administrațiile locale contribuie în mod semnificativ la angajarea persoanelor cu dizabilități.

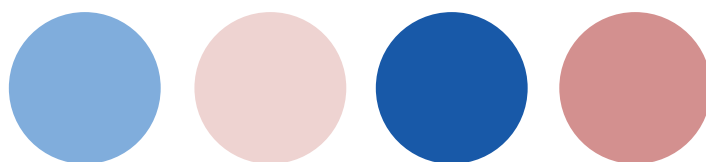
Sprijinul administrațiilor locale este foarte important în educația persoanelor cu dizabilități, în furnizarea de formatori speciali, furnizarea de instrumente și echipamente și livrarea acestora în locurile în care pot beneficia de formare. Municipality-urile oferă servicii de transport public și de sprijin reduse sau gratuite pentru accesul studenților cu dizabilități care participă la instituțiile oficiale care oferă educație formală. Măsurile care trebuie luate și serviciile care urmează să fie furnizate în acest sens sunt orientative în procesele de pregătire a ocupării forței de muncă, astfel încât persoanele cu dizabilități să poată utiliza propriile capacități, să devină mai puternice ca persoane care sunt în beneficiul societății, și să lucreze în locuri de muncă conforme cu demnitatea umană.

Accesul la mijloace de trai este o necesitate pentru ca persoanele cu dizabilități să trăiască independent și în condiții bune de viață, fără a avea nevoie de nimeni. Aceasta înseamnă, de asemenea, că persoanele cu dizabilități contribuie la dezvoltarea economică, devin contribuabili și reduc valoarea asistenței sociale. Municipality-urile sunt, de asemenea, autorizate să deschidă cursuri de formare profesională și de calificare pentru persoanele cu dizabilități adulte. Cursurile de formare profesională și de calificare servesc segmentelor societății care nu pot lucra sau care doresc să învețe o profesie sau o artă, chiar dacă lucrează. Întrucât curriculum-ul formal de educație se concentrează pe planificarea vieții educaționale a studenților fără dizabilități, aceste cursuri ajută, de asemenea, pentru a satisface nevoile educaționale de bază ale persoanelor cu dizabilități.

Persoanele cu dizabilități care participă la cursuri de formare profesională și de formare a competențelor sunt pregătite să participe în mod productiv la viața profesională, iar veniturile obținute prin participarea la forța de muncă contribuie la viața de familie și sprijină integrarea socială prin prevenirea excluziunii sociale. Pe lângă scăderea dependenței în ceea ce privește responsabilizarea financiară datorită angajării persoanelor cu dizabilități, este posibilă creșterea păcii sociale prin factori precum furnizarea de beneficii sociale cu o producție sporită și creșterea sociabilității prin recuperare psihologică.

În întreaga lume se aplică diferite sisteme de ocupare a forței de muncă în rândul persoanelor cu dizabilități: sistemul de cote, locurile de muncă protejate, locurile de muncă obligatorii/neobligatorii în rândul angajatorilor cu dizabilități, cooperativele sau munca la domiciliu, angajarea numai la locurile de muncă în care sunt angajate persoanele cu dizabilități. În ceea ce privește participarea persoanelor cu dizabilități la viața profesională în Turcia, pe lângă sistemul de cote și locurile de muncă protejate, există foarte puține locuri de muncă care angajează doar persoane cu dizabilități. Pe lângă dificultățile legate de accesul persoanelor cu dizabilități la locurile de muncă, faptul că locurile de muncă și sistemele de producție nu sunt adaptate la nevoile persoanelor cu dizabilități reprezintă preocupări importante pentru angajatori, care îi determină să nu angajeze persoane cu dizabilități. Aceste probleme reduc capacitatea persoanelor cu dizabilități de a-și continua viața de afaceri.

Accesibilitatea la transporturi

Transportul este un domeniu foarte important pentru planificarea politicilor urbane. Accesibilitatea în transport înseamnă că fiecare persoană poate ajunge de la un punct la altul în oraș, fără obstacole. Furnizarea de servicii de transport accesibile, rapide, ușoare și confortabile între locuri contribuie la executarea tuturor activităților, cum ar fi educația zilnică, ocuparea forței de muncă și socializare.

Transportul accesibil este baza vieții independente. Toate persoanele, indiferent dacă au sau nu o dizabilitate, au dreptul de a călători liber și independent în oraș. Pentru a monitoriza accesibilitatea în transporturi, este necesar să se determine nevoile de mobilitate și densitățile traficului și să se acorde prioritate stabilirii securității în transportul urban. Pentru ca aceste călătorii făcute să fie complet accesibile, fără a provoca daune fizice, și pentru ca mobilitatea între punctele din oraș să fie pe deplin accesibilă, întreaga rețea de călătorii trebuie să fie făcută fără vreun obstacol.

”

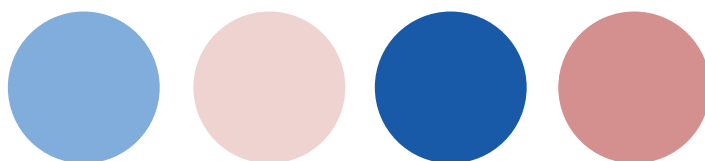
Potrivit rezultatelor Studiului privind dizabilitatea din Turcia din 2002, proporția persoanelor cu dizabilități ortopedice care au răspuns la întrebarea referitoare la problemele întâlnite în viața de zi cu zi, și care au declarat că există un serviciu de transport public adecvat handicapului lor, a fost de numai 4%. Având în vedere toate aceste obstacole, persoanele cu dizabilități ar trebui să beneficieze de servicii de transport gratuite sau reduse cu însoțitorii lor, ar trebui să se asigure servicii gratuite de transfer pentru persoanele cu dizabilități, pentru a-și putea rezolva serviciile de bază în viața lor de zi cu zi și ar trebui să se furnizeze un serviciu de taxi adecvat utilizării persoanelor cu dizabilități.

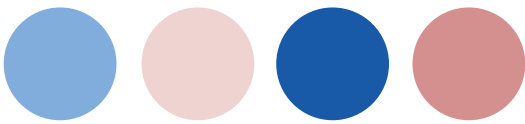
Calitatea necorespunzătoare a transportului public și problemele de acces generează cerințe financiare sporite pentru utilizarea vehiculelor private și, în consecință, pentru densitatea traficului și poluarea mediului. Ar trebui să se stabilească o înțelegere armonioasă care să nu limiteze mobilitatea și libertatea de circulație a tuturor călătorilor, precum transportul public, automobilele private, pietonii și bicicliștii. Filosofia universală a proiectării prevede ca persoanele cu dizabilități să fie subiecte active ale societății prin stabilirea unei legături între transportul persoanelor cu dizabilități și spațiul urban.

Legea municipității, Legea municipității metropolitane și prospectul Ministerului Afacerilor Interne privind drumurile urbane reglementează aspecte precum reglementările privind transportul urban și siguranța rutieră. Prospectul privind Accesibilitatea vizează asigurarea accesibilității drumurilor și se concentrează pe asigurarea faptului că locurile în care sunt cetățeni cu dizabilități au prioritate în construcția de drumuri. Legea nr. 5378 obligă, de asemenea, municipitățile să facă serviciile de transport public adecvate pentru accesul persoanelor cu dizabilități, în conformitate cu standardele relevante ale Institutului turc de standarde, a vehiculelor de transport public pe care le vor achiziționa, închiria sau verifica în termen de șapte ani de la data din 2005, când a intrat în vigoare legea. S-a decretat că ar trebui să se prevadă condiții fizice care să faciliteze îmbarcarea și debarcarea persoanelor cu dizabilități în stațiile de autobuz și în autobuzele utilizate în transportul public urban, precum și sisteme audio și vizuale de avertizare care să furnizeze informații în autobuze. Cu toate acestea, în ciuda perioadei lungi de timp, aceste acorduri nu au fost luate, în mare măsură.

Ușurința utilizării pentru persoanele cu dizabilități poate fi realizată prin efectuarea următoarelor aranjamente în vehiculele de transport public și lanțul de transport:

- Vehiculul trebuie să aibă un sistem de conducere și de frânare ușor și trebuie luate toate măsurile tehnice pentru asigurarea că deplasarea este sigură și în condiții bune.
- Îmbarcarea ar trebui să fie ușoară și fără obstacole
- Ușa vehiculului trebuie să fie suficient de lată și trebuie să fie posibilă intrarea cu o rampă la o înălțime adecvată.
- Pasagerii ar trebui informați cu informații vizuale și sonore legate de ruta autobuzelor și stații.
- Pentru utilizatorii de scaune cu rotile, trebuie rezervată o zonă specială pentru scaunul cu rotile.
- Barele de sprijin și alte locuri ar trebui să fie ergonomice pentru pasagerii care stau în picioare.
- Informațiile și îndrumările ar trebui să fie furnizate în alfabetul Braille pe ghidon.
- Ar trebui utilizate vehicule apropiate de nivelul solului
- La toate punctele de oprire, informațiile trebuie să fie furnizate în format audio, scris și în alfabetul Braille.
- Personalul care lucrează în lanțul de transport ar trebui să beneficieze de activități de informare și de formare în ceea ce privește dizabilitatea.
- Trebuie să se asigure că vehiculele proiectate în funcție de nevoile speciale

Premiul Access City

Premiul Access City este un premiu pentru cele mai accesibile orașe din Europa. Sunt eligibile toate orașele din UE cu o populație de peste 50 000 de locuitori. Această

competiție, care a avut loc în fiecare an din 2011, reprezintă o oportunitate excelentă pentru orașe de a-și prezenta inițiativele de a deveni fără obstacole și de a fi locuri mai bune în care toată lumea să lucreze și să trăiască.

Orașele adaptate persoanelor cu dizabilități, care au Premiul Access City, sunt mândre să ofere o oportunitate de viață fără obstacole locuitorilor lor, precum și vizitatorilor lor locali și străini. În fiecare an, zeci de orașe din țările membre ale UE se înscriu la concursul Premiul Access City pentru a primi acest premiu. Orașele care s-au înscris sunt supuse unor inspecții diferite de către membrii juriului și sunt examinate serviciile de accesibilitate pe care le oferă cetățenilor. Orașele care trec de preselecție sunt incluse pe lista finală.

Premiul este acordat orașelor din Europa cu cel mai bun acces în următoarele domenii:

1. Mediul construit și zonele publice;
2. Infrastructura de transport;
3. Comunicare și tehnologiile informației;
4. Servicii publice

În secolul nostru, ține de politica comună a statelor lumii să se sprijinească integrarea persoanelor cu dizabilități în viața urbană și să se construiască orașe accesibile. Persoanele cu competență în managementul orașului sunt considerate demne de a primi premii în concurs atunci când fac orașele de care sunt responsabile accesibile.

În prima competiție, organizată în 2011, orașul spaniol Avila a primit premiul Access City, în timp ce orașul suedez Jönköping a primit premiul în ultima competiție, organizată în 2021. Astfel, în timp ce Suedia a fost singura țară care a primit premii cu cele 3 orașe ale sale în această competiție, aceasta a dovedit, de asemenea, că este un stat care face investiții semnificative în orașe accesibile.

Vedere asupra oraşului Jönköping

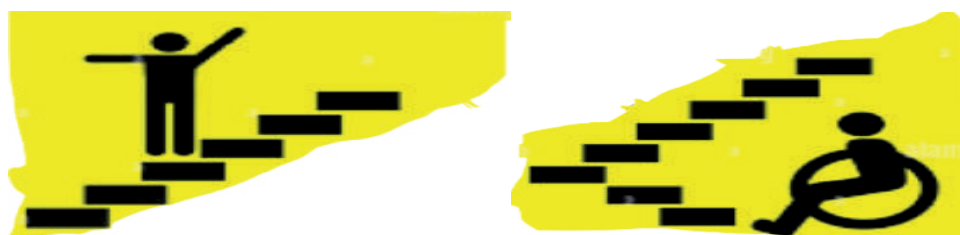

Jönköping este un oraş din sudul Suediei care a îmbunătăţit în mod continuu accesul persoanelor cu dizabilităţi atât în districtele sale noi, cât şi în cele mai vechi, lucrând îndeaproape cu grupurile de persoane cu dizabilităţi. Jönköping a creat, de asemenea, un premiu local pentru organizaţiile care lucrează cu consumatorii pentru a îmbunătăţi accesibilitatea. Acest angajament de schimbare a îmbunătăţit calitatea vieţii şi permite persoanelor cu dizabilităţi să participe în societate în mod egal.

Pentru mai multe informaţii despre Premiul Access City, vă rugăm să vizitaţi acest site: <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1141>

Discriminările întâlnite în viaţa de zi cu zi

Un oraş în care sunt eliminate inegalităţile sociale şi spaţiale este numit un oraş durabil. Este favorabil incluziunii persoanelor de diferite vârste, gen şi medii sociale şi contribuie la dezvoltarea socială, economică şi culturală a persoanelor cu dizabilităţi. Planificarea pentru asigurarea justiţiei sociale şi a egalităţii şi adoptarea unei abordări accesibile în domeniul proiectării şi arhitecturii urbane va oferi un mediu fizic sănătos şi oportunităţi de deplasare, ceea ce va reduce discriminarea cu care se confruntă persoanele cu dizabilităţi şi va oferi o dezvoltare în direcţia unei vieţi independente.

Discriminarea persoanelor cu dizabilităţi se întâlneşte în diferite domenii. Atitudinile şi comportamentele bazate pe „ajutor şi milă” faţă de persoanele cu dizabilităţi sunt departe de a fi centrate pe drepturi şi crează o discriminare ascunsă şi o bază inegală. Conform rezultatelor "Cercetării privind măsurarea discriminării persoanelor cu dizabilităţi", solicitată de Administraţia prim-ministrului pentru persoanele cu dizabilităţi (ÖZIDA) în 2010, 80% din grupul eşantion al membrilor asociaţiei nu au nicio idee despre Convenţia ONU privind Drepturile Persoanelor cu dizabilităţi; 71,3% dintre aceştia nu cunosc legislaţia privind discriminarea persoanelor cu dizabilităţi. Prin

urmare, persoanele cu dizabilități și familiile acestora trebuie, de asemenea, să fie mai informate cu privire la relațiile sociale orientate spre drepturi.

De asemenea, se practică discriminarea persoanelor cu dizabilități, care diferă în funcție de tipul de dizabilitate și de practicile care rezultă din inegalitatea de gen. Persoanele cu dizabilități se confruntă cu discriminări în multe aspecte, cum ar fi atitudinea lor în viața socială, accesul la spațiile publice și la oportunitățile de educație, accesul la oportunitățile de angajare, stabilirea unei familii și asistența socială de care beneficiază.

Persoanele cu dizabilități sunt mai susceptibile de a se confrunța cu sărăcia ca urmare a subordonării pe care o au din multe motive, cum ar fi transportul, accesul la informații, comunicarea și deficiențele ca reacție la dezastre, și se confruntă cu riscul de excluziune socială din cauza percepției discriminării. Discriminarea se face prin separarea persoanelor cu dizabilități în zone sociale și excluderea acestora, deși într-un mod implicit. Practici precum “parc pentru persoanele cu dizabilități”, “pădure pentru persoanele cu dizabilități”, “autobuz pentru persoanele cu dizabilități”, “concediu pentru persoanele cu dizabilități”, “cafenea pentru autiști”, “plajă pentru persoanele cu dizabilități”, “înălțime pentru persoanele cu dizabilități”, “bibliotecă pentru persoanele cu dizabilități”, de fapt, determină persoanele cu dizabilități să fie direcționate spre a separa zonele de alți membri ai societății, spre izolarea lor și să îi facă invizibili în sfera publică. Soluția la această problemă este asigurarea reconcilierii sociale și a coeziunii prin punerea la dispoziția tuturor a tuturor spațiilor publice prin intermediul unui design universal.

Socializare și viață independentă în orașul inclusiv

Viața urbană oferă multe oportunități pentru comunitățile umane de a socializa. Cu toate acestea, greșelile făcute în accesarea zonelor sociale se transformă în bariere care trebuie depășite pentru persoanele cu dizabilități, ceea ce îi face să rămână în urmă din punct de vedere social. Participarea deplină și efectivă la viața socială este posibilă numai prin studii meticuloase cu modele de design universal și dialog și cooperare interinstituțională. Conform abordării privind accesibilitatea, persoanele cu dizabilități ar trebui să își poată părăsi locuințele fără a fi nevoie de alții, să ajungă la locul unde doresc să ajungă cu ușurință, să utilizeze zonele sociale în condiții egale pentru toate persoanele și să beneficieze de oportunitățile orașului prin intermediul coeziunii sociale.

Incluziunea persoanelor cu dizabilități în toate zonele sociale, economice și politice din viața urbană este direct legată de oportunitățile lor de mobilitate independentă. A juca un rol activ în viața urbană, a fi vizibil în mecanismele decizionale și în zonele culturale ale orașului necesită, de asemenea, eliminarea condițiilor defavorizate. Cu toate acestea, în special în țările în curs de dezvoltare, din cauza insuficiențelor în înțelegerea stării sociale, persoanele cu dizabilități sunt lipsite de oportunități de socializare, concentrându-se pe satisfacerea celor mai elementare nevoi ale acestora.

Potrivit rezultatelor Studiului privind dizabilitățile în Turcia din 2002, printre persoanele cu dizabilitate ortopedică care au răspuns la întrebarea cu privire la problemele întâlnite în viața de zi cu zi, aceștia au afirmat,

- 32% dintre aceștia nu au putut ieși pe stradă din cauza lipsei reglementărilor fizice de mediu,
- 28% dintre aceștia nu pot intra în clădiri și zone publice;
- 50% dintre aceștia întâmpină dificultăți în a se urca în transportul public.
- 29% dintre aceștia nu au putut participa la activități sociale și culturale.

Conform aceluiași studiu,

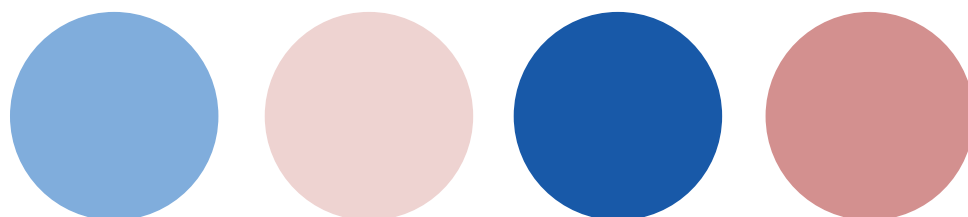
- Aproximativ 68% dintre persoanele cu dizabilități au fost complet dependente de o altă persoană în timp ce își desfășurau activitățile zilnice;
- 46% dintre aceștia au fost semi-dependente de altcineva în timp ce își desfășurau activitățile zilnice;
- 24% dintre cei care își pot desfășura activitățile zilnice în mod independent au declarat că locul de muncă avea condiții fizice inadecvate.

Este
nevoie de
căutări și
aplicații

de proiectare care să sprijine viața independentă a persoanelor cu dizabilități, să le permită să se integreze în viața urbană și să participe la mecanismele decizionale ale orașului, fără a fi nevoie de ajutorul altora. În cadrul acestei înțelegeri, legăturile dintre zonele rezidențiale, zonele urbane de lucru (administratie, institutii publice, centre de afaceri urbane si regionale etc.), zonele verzi si zonele urbane de infrastructură socială (educație, sănătate, facilități culturale, facilități religioase) care

alcătuiesc orașul ar trebui să fie prevăzute cu rețele de transport puternice, fără a uita pe nimeni în urmă. Planurile ar trebui să fie făcute pornind de la scara țară-regiune și mergând în jos spre oraș, și ar trebui să se observe armonia dintre planurile cu perspectiva designului pentru toată lumea.

Participarea la activități sociale, culturale, recreative și sportive este unul dintre cele mai de bază elemente ale păcii sociale. În acest sens, pe lângă locurile de cazare, cum ar fi hoteluri și pensiuni, în locurile în care se desfășoară activități de hobby și de agrement, reconstrucția și inspectarea instalațiilor sportive, piscinelor și centrelor culturale în funcție de nevoile persoanelor cu dizabilități au puterea de a afecta viața multor persoane cu dizabilități. În special Adunarea Consiliului Local pentru persoanele cu dizabilități și organizațiile nonguvernamentale ar trebui să aibă o atitudine de susținere și informare cu privire la caracterul incluziv al activităților sportive, culturale și artistice.

”

Anexă

Angajamentul 1:

Locurile noastre de muncă și spațiile noastre sunt accesibile tuturor persoanelor cu dizabilități

Model de autoevaluare al accesibilității locurilor de muncă și al spațiilor

Schema de marcaj:

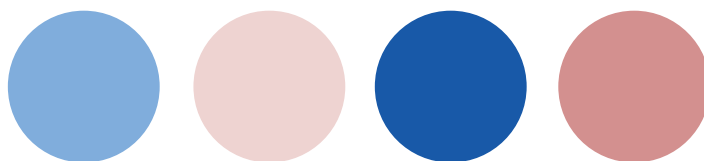
0	Nu, deloc
1	Rar/ ad hoc
2	Uneori/ parțial pentru unele
3	Întotdeauna/consecvent pentru toate

Vă rugăm să utilizați secțiunea de comentarii pentru a nota motivul evaluării dvs. Vă rugăm să vă scrieți gândurile sau ideile în secțiunea de comentarii. Puteți nota lacune de accesibilitate sau ideile despre modul de efectuare a modificărilor.

Specificații și standarde	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
1. Este personalul informat și convins cu privire la standardele și cerințele naționale și internaționale în materie de accesibilitate pentru clădiri și spații?		
2. Sunt locurile de muncă și locațiile lor alese pe baza unui audit privind accesibilitatea, care a fost susținut de persoanele cu dizabilități?		
3. Contractele de închiriere pentru birouri și spații vă permit să faceți modificări de accesibilitate?		
4. Standardele de accesibilitate sunt menținute și actualizate în timp, pe baza feedback-ului din partea diverșilor angajați și utilizatori?		
5. Aveți un buget alocat pentru efectuarea în mod regulat a auditurilor privind accesibilitatea și pentru menținerea caracteristicilor de accesibilitate?		

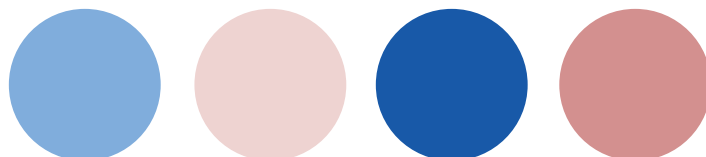

Auditarea accesibilității	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
6. Au fost consultate ambulatoriile și profesioniștii în accesibilitate înainte de efectuarea auditurilor privind accesibilitatea sau a schimbărilor?		
7. Se efectuează audituri de accesibilitate pentru a identifica bariere, recomandări și acțiuni de îmbunătățire a accesibilității și siguranței la locul de muncă?		
8. Echipele de audit formate din ambulatorii și profesioniștii în materie de accesibilitate utilizează abordări accesibile și participative care să analizeze toate cerințele privind dizabilitatea?		
9. Se consultă echipele de audit cu o gamă largă de utilizatori (de exemplu, personal, vizitatori, clienți), inclusiv cu o gamă diversă de persoane cu dizabilități?		
10. Rezultatele auditului și recomandările sunt împărtășite cu partenerii și ambulatoriile în limbile locale și în formate accesibile pentru feedback și validare înainte de finalizare?		
11. Sunt constatările și recomandările auditurilor împărtășite în mod constant cu personalul și partenerii pentru a informa viitoarele programe și strategii?		

Monitorizarea și menținerea calității și conformității	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
12. Asigură conducerea superioară conformitatea cu legislația, cu standardele și procedurile privind accesibilitatea la locul de muncă, inclusiv asumarea responsabilității de a relocaliza, dacă este necesar?		
13. Acolo unde accesibilitatea nu este posibilă, își asumă organizația responsabilitatea de a oferi cazare decentă pentru toți membrii personalului, stagiați și voluntari cu dizabilități atunci când se solicită?		
14. Sunt toate setările și structurile de la locul de muncă revizuite periodic pentru a se asigura că sunt îndeplinite cerințele de siguranță pentru toți membrii personalului și utilizatorii cu dizabilități?		
15. Există metode de evacuare și sisteme accesibile în vigoare, inclusiv sisteme de alarmă, echipamente și planuri individuale de urgență pentru persoanele cu dizabilități?		
16. Includ planurile de urgență fonduri pentru a sprijini accesibilitatea și cazare decentă în caz de urgență?		
17. Se obține feedback de la o gamă diversă de personal, vizitatori și clienți pentru a asigura accesibilitatea permanentă a locurilor de muncă și a spațiilor?		
18. Examinează cadrele superioare de conducere și acționează în urma plângerilor primite cu privire la accesibilitatea locurilor de muncă și a spațiilor de lucru?		

Angajamentul 2:

Informațiile și comunicările noastre, inclusiv sistemele și tehnologiile sunt accesibile tuturor persoanelor cu dizabilități

Model de autoevaluare al accesibilității TIC

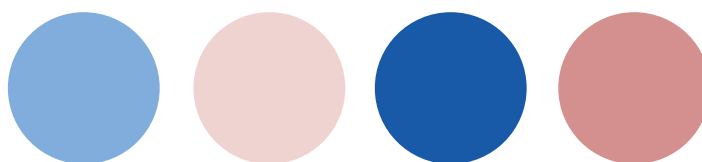
Schema de marcaj:

0	Nu, deloc
1	Rar/ ad hoc
2	Uneori/ parțial pentru unele
3	Întotdeauna/consecvent pentru toate

Vă rugăm să utilizați secțiunea de comentarii pentru a nota motivul evaluării dvs. Vă rugăm să vă scrieți gândurile sau ideile în secțiunea de comentarii. Puteți nota lacune de accesibilitate sau ideile despre modul de efectuare a modificărilor.

Content development	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
1. Este personalul informat și convins în ceea ce privește standardele naționale și internaționale legate de accesibilitatea digitală și protecția datelor?		
2. Respectă întregul conținut dezvoltat standardele de accesibilitate relevante și cele mai bune practici, cum ar fi formate alternative, subtitrare, descriere audio, traducere, redactare pentru limbaj simplu, etc?		
3. Ia în considerare personalul atât accesibilitatea, cât și siguranța atunci când pregătește și postează conținut digital, inclusiv prin intermediul rețelelor sociale?		
4. Aveți un buget alocat pentru a asigura conformitatea și întreținerea sistemelor digitale și a conținutului în conformitate cu standardele de accesibilitate?		

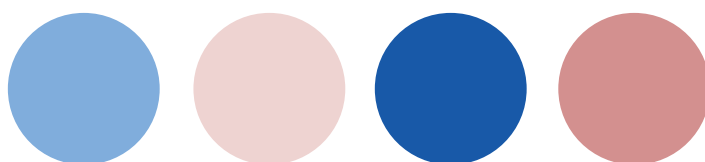
Content development	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
5. Utilizează toate materialele produse un limbaj respectuos și adecvat, care nu întărește stereotipurile negative sau stigmatizarea?		
6. Este conținutul digital dezvoltat și validat prin consultarea personalului și a ambulatoriilor înainte de distribuire?		
7. Este personalul încrezător să utilizeze verificatoare de accesibilitate și să producă conținut digital accesibil pentru rapoarte, prezentări, postări social media, bloguri, etc?		

Mijloace de comunicare	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
8. Facilitează organizația utilizarea de tehnologii accesibile, mijloace de comunicare și formate, așa cum sunt ele alese de persoanele cu dizabilități?		
9. În absența unei infrastructuri digitale accesibile, există opțiuni alternative disponibile pentru ca persoanele să aibă acces la informații în condiții de egalitate cu ceilalți?		
10. Pot sistemele solicita o tehnologie asistată în vigoare și îi este personalului oferită o pregătire relevantă cu privire la modul de utilizare al acestei tehnologii?		
11. Includ informațiile și comunicarea prin intermediul rețelelor sociale (Facebook, Twitter, Instagram, YouTube etc.) text alternativ, descriere audio și subtitrare?		

Monitorizarea și menținerea calității și conformității	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
12. Sunt auditurile în materie de accesibilitate efectuate de ambulatorii și de profesioniștii în materie de accesibilitate pentru a menține conformitatea cu standardele și a îmbunătăți accesibilitatea și siguranța site-urilor web și a conținutului online?		
13. Obține personalul consimțământul liber, prealabil și informat pentru utilizarea datelor personale în materialele de comunicare și marketing, inclusiv imagini, videoclipuri, narațiuni, mărturii și studii de caz?		
14. Se obține feedback de la o gamă diversă de personal, vizitatori și clienți pentru a asigura accesibilitatea permanentă a locurilor de muncă și a spațiilor?		
15. Examinează cadrele superioare de conducere și acționează în urma plângerilor primite cu privire la accesibilitatea locurilor de muncă și a spațiilor de lucru?		

Angajamentul 3:

Achizițiile noastre de bunuri, servicii și facilități includ luarea în considerare a criteriilor și standardelor de accesibilitate

Model de autoevaluare al achizițiilor publice inclusive

Schema de marcaj:

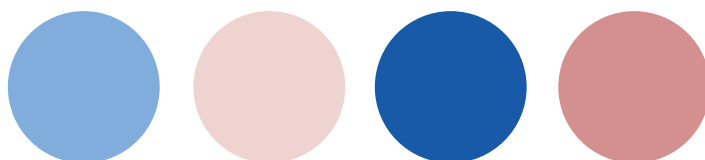
0	Nu, deloc
1	Rar/ ad hoc
2	Uneori/ parțial pentru unele
3	Întotdeauna/consecvent pentru toate

Vă rugăm să utilizați secțiunea de comentarii pentru a nota motivul evaluării dvs. Vă rugăm să vă scrieți gândurile sau ideile în secțiunea de comentarii. Puteți nota lacune de accesibilitate sau ideile despre modul de efectuare a modificărilor.

Specificații și standarde	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
1. Este personalul informat și convins cu privire la cerințele legale și la standardele naționale și internaționale de accesibilitate relevante legate de achiziții?		
2. Sunt toate ofertele de bunuri, produse și servicii bazate pe evaluări ale nevoilor, inclusiv pe consultări cu utilizatorii finali, inclusiv cu o gamă diversă de persoane cu dizabilități?		
3. Specifică toate cererile de oferte (termeni de referință, liste de cantități, acorduri de servicii etc.), inclusiv cele cu urmărire rapidă în situații de urgență, standardele ISO/naționale de accesibilitate relevante ca cerință contractuală?		
4. Sunt menținerea standardelor de accesibilitate și testarea utilizatorilor incluse în perioadele de livrare și de garanție a contractelor?		
5. Sunt ambulatoriile și profesioniștii în materie de accesibilitate consultați înainte de emiterea ofertelor?		

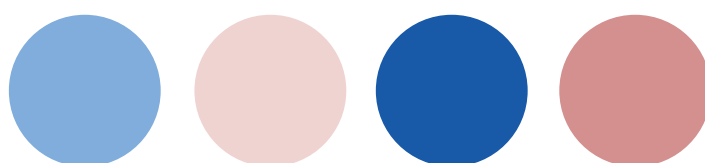

Procedura de licitație	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
6. Sunt anunțurile de licitație accesibile și pot ele fi accesate dincolo de piețele tradiționale de desfacere (în special pentru contractele de servicii, cum ar fi consultanții, designerii, traducătorii etc.)?		
7. Sunt evaluările furnizorilor de bunuri, produse și servicii favorabile celor care pot demonstra acreditarea și experiența relevantă în materie de accesibilitate, egalitate, responsabilitate față de mediu și aprovizionare etică?		
8. Includ evaluările ofertelor de bunuri, produse și servicii criterii specifice privind accesibilitatea, mediul și considerente etice, inclusiv aprovizionarea responsabilă?		
9. Includ panourile de selecție o gamă diversă de persoane cu experiență și expertiză relevantă – cu procese transparente pentru declararea oricăror conflicte de interese?		
10. Sunt referințele furnizorilor, mostrele și prototipurile verificate în ceea ce privește calitatea și conformitatea cu standardele de accesibilitate și satisfacția utilizatorilor?		
11. Testează și deconectează personalul și utilizatorii finali calitatea și adecvarea livrabililor înainte de plata finală contractată?		

Monitorizarea și menținerea calității și conformității	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
12. Este învățarea din toate procesele de licitație documentată și utilizată în mod consecvent pentru a determina viitoarele achiziții publice?		
13. Se colectează feedback de la o gamă diversă de utilizatori pentru a măsura gradul de satisfacție și de asimilare al bunurilor, produselor și serviciilor?		
14. Asigură bugetele anuale fonduri pentru menținerea caracteristicilor de siguranță și accesibilitate ale tuturor bunurilor, produselor și serviciilor achiziționate?		
15. Sunt ambulatoriile în materie de achiziții publice actualizate cu standardele și legislația naționale și internaționale în materie de accesibilitate?		
16. Examinează cadrele superioare de conducere și acționează în urma plângerilor primite cu privire la accesibilitatea locurilor de muncă și a spațiilor de lucru?		

Angajamentul 4:

Dezvoltarea capacităților, managementul cunoștințelor și sistemele de învățare sunt proiectate și susținute să fie inclusive și accesibile, astfel încât toți să poată contribui și beneficia în egală măsură

Model de autoevaluare pentru dezvoltarea formării și capacității

Schema de marcaj:

0	Nu, deloc
1	Rar/ ad hoc
2	Uneori/ parțial pentru unele
3	Întotdeauna/consecvent pentru toate

Vă rugăm să utilizați secțiunea de comentarii pentru a nota motivul evaluării dvs. Vă rugăm să vă scrieți gândurile sau ideile în secțiunea de comentarii. Puteți nota lacune de accesibilitate sau ideile despre modul de efectuare a modificărilor.

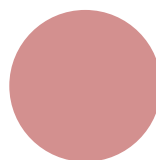
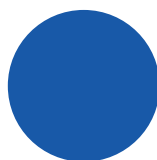
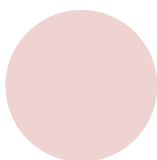
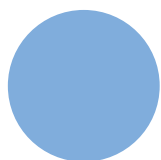
Proiectarea de programe de dezvoltare a capacităților incluzive și de formare	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
1. Vă proiectați programele de dezvoltare a capacităților și cele de formare bazate pe consultarea cu personalul/participanții în legătură cu nevoile și așteptările lor de învățare, inclusiv metodele, datele și locațiile preferate?		
2. Au programele dumneavoastră de dezvoltare a capacităților și de formare obiective clare de a crea schimbări în sisteme, practici și atitudini?		
3. Sunt conținutul și metodologia programelor de dezvoltare a capacităților și de formare pe deplin accesibile, utilizând tehnici de facilitare a incluziunii pentru a aborda diferitele stiluri și preferințe ale cursanților, astfel încât toată lumea să poată participa efectiv?		

Proiectarea de programe de dezvoltare a capacităților incluzive și de formare	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
4. Programele de dezvoltare și de formare ale capacităților sunt concepute pentru a fi flexibile și adaptate la diferite contexte și cursanți, inclusiv pentru a fi capabile să se adapteze în perioade de criză?		
5. Aveți alocat un buget pentru a asigura programe de dezvoltare și de formare a capacităților accesibile și incluzive (cum ar fi costuri pentru transportul accesibil, interpreți în limbajul semnelor, subtitrare, persoane de sprijin, sprijin pentru părinții copiilor mici etc.)?		

Mentorat și dezvoltare profesională continuă	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
6. Aveți mecanisme de evaluare și feedback accesibile și ușor de utilizat pentru ca toți participanții să își împărtășească învățarea și sugestiile?		
7. Sprijină managerii de linie și personalul de conducere în mod activ întregul personal, în special femeile și cei din grupurile subreprezentate, să aibă acces la oportunități valoroase de învățare continuă și de dezvoltare profesională?		
8. Există o cultură în care toți membrii personalului sunt încrezători și proactivi în asumarea responsabilității personale pentru propria lor învățare și în promovarea incluziunii și accesibilității ca parte a activității lor?		
9. A fost alocat un buget adecvat pentru a asigura oportunități de dezvoltare profesională continuă pentru toți angajații, cum ar fi schimbul de experiență, job shadowing, formarea acreditată, concediu sabatic etc.?		
10. Sunt toate oportunitățile oferite personalului pentru a învăța, a recunoaște și a contesta discriminarea inconștientă, inclusiv în propria lor practică?		
11. Acționează conducerea în urma constatărilor recenziilor și evaluărilor independente ale programelor de dezvoltare a capacităților și de formare pentru a promova practici și strategii inovatoare de învățare și creștere organizațională?		

Diseminarea învățării și dezvoltarea comunităților de practici	Marc aj de la 0 la 3	Comentarii
12. Au toți angajații oportunități de a împărtăși experiențe și resurse de învățare și de schimburi, și de a ține pasul cu cele mai recente evoluții profesionale? (Acestea ar putea fi printr-o comunitate internă de practici sau prin alte organizații sau rețele)		
13. Există un buget care să sprijine în mod oficial dezvoltarea comunităților de practici? (Acesta ar putea include un coordonator desemnat pentru gestionarea informațiilor și a cunoștințelor; o platformă online accesibilă, programe de schimb și evenimente de învățare etc.)		
14. Există bugete pentru dezvoltarea, proiectarea și diseminarea resurselor privind învățarea în formate accesibile și în limbile locale?		
15. Există mecanisme de feedback accesibile și diverse care permit analiza spațiilor de învățare pentru a se asigura că acestea răspund în mod eficient nevoilor practicienilor?		
16. Acționează personalul de conducere de nivel superior și echipele de conducere în baza învățării esențiale din partea personalului și a comunităților de practică, în special feedback-ul care pune la încercare cultura și normele organizaționale?		

Angajamentul 5:

Programele și serviciile noastre sunt nediscriminatorii și accesibile tuturor persoanelor cu dizabilități în comunitățile lor indiferent de vârstă, sex, credință, etnie sau orice altă caracteristică identitară

Modelul de autoevaluare al egalității și nediscriminării

Schema de marcaj:

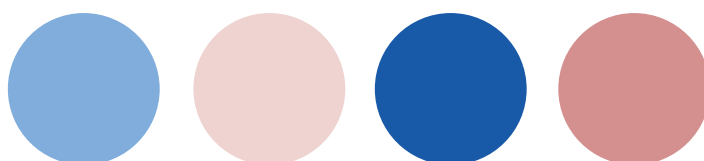
0	Nu, deloc
1	Rar/ ad hoc
2	Uneori/ parțial pentru unele
3	Întotdeauna/consecvent pentru toate

Vă rugăm să utilizați secțiunea de comentarii pentru a nota motivul evaluării dvs. Vă rugăm să vă scrieți gândurile sau ideile în secțiunea de comentarii. Puteți nota lacune de accesibilitate sau ideile despre modul de efectuare a modificărilor.

Gestionarea și administrarea programului	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
1. Vizează politicile, standardele și procedurile organizaționale <u>egalitatea și non-discriminarea în conformitate cu o abordare bazată pe drepturi umane?</u>		
2. Sunt grupurile de conducere și conducerea superioară instruite în mod adecvat pentru recunoașterea și abordarea <u>prejudecăților inconștiente</u> , pentru a se asigura că toate programele, sistemele și practicile respectă principiile <u>egalității și nediscriminării</u> ?		

Gestionarea și administrarea programului	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
3. Sunt persoanele cu dizabilități, în special cele din <u>grupurile subreprezentate</u> , reprezentate în funcțiile de decizie și de guvernanță la nivel înalt?		
4. Sunt toate sistemele și procedurile de program pe deplin accesibile și în conformitate cu principiile <u>proiectării universale</u> ?		
5. Supraveghează și asigură managerii de programe implicarea activă a unui grup variat de persoane cu dizabilități și a organizațiilor lor reprezentative în fiecare etapă a ciclului proiectului, de la planificarea inițială până la evaluare?		

Proiectare, planificare și implementare	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
6. Identifică analiza situației (inclusiv evaluările rapide ale necesităților, evaluările post-dezastru etc.) <u>grupurile subreprezentate</u> și analizează rolurile sociale, relațiile, normele și inegalitățile în ceea ce privește dizabilitatea și de gen?		
7. Sunt grupurile subreprezentate care au fost identificate implicate activ în planificarea și punerea în aplicare a programelor?		
8. Sunt utilizate rezultatele analizelor situaționale privind dizabilitatea și egalitatea de gen pentru a inspira programele și pentru a defini indicatori de măsurare a schimbării, inclusiv în răspunsurile umanitare?		
9. Include proiectarea măsuri specifice cu buget pentru a aborda <u>egalitatea și nediscriminarea</u> în conformitate cu o <u>abordare bazată pe drepturi umane</u> ?		
10. Sunt programele și serviciile concepute și implementate în mod cuprinzător pentru a aborda accesibilitatea, disponibilitatea, accesibilitatea, acceptabilitatea și calitatea (ADAAC)?		
11. Există activități bugetate care pun la încercare atitudini, stigmat, stereotipuri și discriminare cu care se confruntă toate persoanele cu dizabilități?		
12. Bugetele prevăd accesibilitatea, procesele participative, <u>cazarea decentă</u> și alte măsuri specifice pentru a asigura nediscriminarea? (de exemplu, interpreți de limbă, asistență pentru îngrijirea copiilor, traducere, transport accesibil, accesibilitate digitală, mod Ușor de citit și documente Braille, etc?)		
13. Identifică, monitorizează și diminuează programele riscurile potențiale, astfel încât nicio persoană să nu fie afectată de activitatea dvs.?		

Monitorizare, evaluare, responsabilitate și învățare	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
14. Sunt mecanismele de informare și de feedback furnizate într-o serie de formate accesibile, inclusiv în limbile locale?		
15. Se petrec MESELE în spații sigure și accesibile pentru ca toți să participe în mod egal, inclusiv, dacă este necesar, în spații separate pentru a se asigura că se aud voci diverse?		
16. Sunt datele dezagregate colectate și analizate în mod consecvent în conformitate cu <u>principiile OHCHR</u> de participare, autoidentificare, transparență, confidențialitate și responsabilitate?		
17. Utilizează echipele de evaluare expertiza locală, inclusiv persoanele cu dizabilități cu experiențe de viață diverse?		
18. Utilizează echipele de evaluare procese participative, inclusiv utilizarea limbii locale, care permit ca vocile diverse și subreprezentate, inclusiv ale copiilor, să fie auzite?		
19. Sunt constatările și recomandările inițiale ale evaluărilor împărtășite cu comunitățile și utilizatorii în formate accesibile și în limbile locale, pentru a asigura feedback și validare înainte de finalizare?		
20. Se utilizează în mod constant învățarea egalității și nediscriminării din evaluări pentru a informa viitoarele programe și strategii?		
21. Este oare învățarea din programele distribuite cu partenerii de la nivel comunitar, național și internațional în formate și limbi accesibile pentru a asigura responsabilitatea?		
22. Acționează persoanele cu funcții superioare de conducere asupra tuturor incidentelor de discriminare raportate, inclusiv refuzul la cazare decentă, care se ridică?		

Angajamentul 6:

Întâlnirile și evenimentele noastre, online și în persoană, sunt accesibile tuturor persoanelor cu dizabilități

Șablon de autoevaluare pentru întâlniri și evenimente inclusive

Schema de marcaj:

0	Nu, deloc
1	Rar/ ad hoc
2	Uneori/ parțial pentru unele
3	Întotdeauna/consecvent pentru toate

Vă rugăm să utilizați secțiunea de comentarii pentru a nota motivul evaluării dvs. Vă rugăm să vă scrieți gândurile sau ideile în secțiunea de comentarii. Puteți nota lacune de accesibilitate sau ideile despre modul de efectuare a modificărilor.

Întâlnirea pregătirea și planificarea evenimentului	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
1. Aveți un director actualizat de furnizori pentru întâlniri și evenimente care are un istoric dovedit al furnizării de servicii accesibile, de înaltă calitate? (De exemplu locuri, hoteluri, taxiuri, subtitrare, SLI-uri, traducători etc.)		
2. Colectați în mod intenționat date dezagregate despre participanți pentru a putea monitoriza cât de incluzive sunt întâlnirile și evenimentele dvs.?		
3. Bugetele asigură accesibilitatea, cazarea decentă și alte măsuri specifice în toate întâlnirile și evenimentele dvs.?		

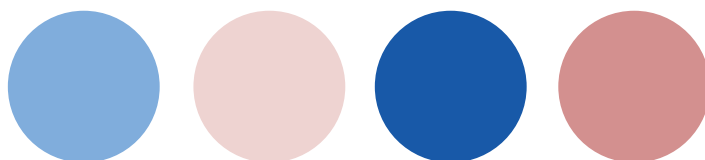
Întâlnirea pregătirea și planificarea evenimentului	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
4. Formularele dvs. de înregistrare înainte de eveniment solicită participanților cerințele lor de accesibilitate și incluziune și aveți sisteme care să asigure îndeplinirea acestora?		
5. Țineți cont de considerente de gen, culturale, religioase și de securitate atunci când vă planificați întâlnirile și evenimentele pentru a asigura un mediu sigur și primitor, favorabil incluziunii?		

Desfășurarea evenimentelor și întâlnirilor	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
6. Oferiți participare online, la distanță, la evenimentele și întâlnirile dvs. pentru a crește participarea și a reduce impactul asupra mediului? (de exemplu, transmisie live, acces prin dial-in, conferințe web etc.)		
7. Este personalul convins să utilizeze metode și practici favorabile incluziunii la toate reuniunile și evenimentele pentru a asigura egalitatea de participare pentru toți?		
8. Sunt toate informațiile și comunicările utilizate în cadrul reuniunilor și evenimentelor furnizate într-o serie de formate accesibile și respectabile pentru a se asigura că toți participanții pot contribui în mod eficient?		
9. Întâlnirile și evenimentele creează spații sigure pentru ca toată lumea să participe în mod egal și să aibă spații separate acolo unde este necesar, pentru a crește vocea grupurilor mai puțin reprezentate?		
10. Se efectuează orientări accesibile privind procedurile de siguranță și evacuare înainte de toate reuniunile și evenimentele?		

Feedback, învățare și conformitate	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
11. Aveți o varietate de mecanisme de feedback pentru a monitoriza în mod consecvent cât de accesibile sunt întâlnirile și evenimentele pentru toți participanții, în special pentru grupurile subreprezentate?		
12. Datele din formularele dvs. de feedback și de evaluare sunt analizate pentru a urmări progresele și a identifica obstacolele în calea participării care trebuie rezolvate?		
13. Este documentată și împărtășită învățarea esențială din planificarea și furnizarea evenimentelor pentru a îmbunătăți și a sprijini evenimentele și întâlnirile viitoare?		
14. Practica de leadership și de management include reuniuni și evenimente și acționează pe baza plângerilor legate de întâlniri și evenimente inaccesibile sau exclusive?		

Angajamentul 7:

Locurile noastre de muncă promovează un mediu inclusiv și accesibil care sprijină întreg personalul să se dezvolte, cu furnizarea de cazare decentă pentru angajații cu dizabilități atunci când este necesar

Model de autoevaluare al achizițiilor publice inclusive

Schema de marcaj:

0	Nu, deloc
1	Rar/ ad hoc
2	Uneori/ parțial pentru unele
3	Întotdeauna/consecvent pentru toate

Vă rugăm să utilizați secțiunea de comentarii pentru a nota motivul evaluării dvs. Vă rugăm să vă scrieți gândurile sau ideile în secțiunea de comentarii. Puteți nota lacune de accesibilitate sau ideile despre modul de efectuare a modificărilor.

Recrutare	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
1. Organizația dumneavoastră caută în mod activ să atragă persoane cu dizabilități și persoane din alte <u>grupuri subreprezentate</u> ?		
2. Există un proces de recrutare complet incluziv și accesibil, de la publicitate la interviu și la feedback?		
3. Sunt oferite interviuri tuturor solicitanților cu dizabilități care îndeplinesc criteriile minime pentru locul de muncă?		
4. Utilizați o gamă dinamică de sarcini și procese de recrutare, cu asigurarea <u>cazării decente</u> , pentru a permite tuturor solicitanților să își demonstreze abilitățile?		

5. Sunt panourile de recrutare diverse, astfel încât prejudecățile tradiționale să nu fie consolidate?		
6. Oferiți feedback constructiv tuturor solicitanților cu dizabilități care nu au reușit să-și susțină învățarea și încrederea?		

Menținere - crearea de medii sănătoase pentru ca personalul să se dezvolte	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
7. Există un sistem formal, revizuit în mod regulat pentru evaluarea și furnizarea de cazare rezonabilă pentru toți membrii personalului cu dizabilități?		
8. Personalul, voluntarii și stagiarii au oportunități regulate de formare și mentorat ambulatoriu pentru a oferi egalitate de șanse persoanelor cu dizabilități în munca lor de zi cu zi?		
9. Monitorizează conducerea și managementul și auditează datele privind promovarea personalului, baremele de remunerare și beneficiile în muncă, pentru a identifica și a aborda eventualele inegalități și discriminări?		
10. Sunt angajații cu dizabilități și alte grupuri subreprezentate în măsură să se alăture consiliilor de personal, comitetelor și sindicatelor pentru a participa la negocierile colective și la luarea deciziilor în condiții egale cu ceilalți angajați?		
11. Există sisteme de monitorizare, gestionare și sprijinire a personalului bolnav sau absent în mod regulat de la locul de muncă, inclusiv măsuri eficiente de sprijinire a reîntoarcerii la locul de muncă și de menținere a unui echilibru sănătos între viața profesională și cea privată?		
12. Utilizați în mod proactiv o varietate de mecanisme de feedback accesibile, individuale și colective pentru ascultarea și răspunderea tuturor angajaților, stagiarilor și voluntarilor?		
13. Sunt managerii receptivi la dinamica puterii la locul de muncă și își asumă responsabilitatea pentru a se asigura că personalul cu dizabilități, femeile, minoritățile etnice sau alte grupuri marginalizate sunt încrezătoare în a-și exprima preocupările fără teama de consecințe negative?		
14. Conducerea și managerii se asigură că există un sistem de reclamații confidențial, sigur, accesibil și eficient pentru a aborda toate formele de abuz, exploatare, violență, bullying, hărțuire, fraudă, etc. adresat de personal, clienți și parteneri?		

Crearea unor căi incluzive de ocupare a forței de muncă	Marcaj de la 0 la 3	Comentarii
15. Sunt leadershipul și conducerea în cunoștință de cauză și au încredere în obligațiile legale privind ocuparea forței de muncă favorabile incluziunii și în modul de aplicare și de realizare a acestor standarde la locul de muncă?		
16. Organizația dumneavoastră oferă stagii și oportunități de voluntariat pentru o gamă variată de tineri cu dizabilități, în special pentru cei din grupuri subreprezentate?		
17. Monitorizează conducerea și managementul utilizarea bugetelor pentru oportunități de dezvoltare profesională și de formare profesională pentru a se asigura că toți membrii personalului sunt la fel de capabili să aibă acces și să beneficieze de ele? (Aceasta include monitorizarea utilizării bugetului alocat pentru cazare decentă și măsuri specifice).		
18. Colaborați activ cu alte organizații și rețele pentru a promova și a oferi oportunități, cum ar fi job shadowing, schimburile și concediile sabatice, pentru a sprijini dezvoltarea profesională a persoanelor cu dizabilități și a persoanelor din grupuri subreprezentate?		
19. Se angajează personalul într-o comunitate activă de practici între departamente și/sau cu alte organizații, inclusiv ambulatorii, pentru a face schimb de experiență, a învăța și a spori responsabilitatea cu privire la practicile incluzive în materie de ocupare a forței de muncă?		
20. Conducerea și managementul acționează în baza constatărilor evaluărilor independente ale resurselor umane pentru a aborda prejudecățile inconștiente și pentru a elimina obstacolele din calea oportunităților de dezvoltare profesională pentru persoanele cu dizabilități și persoanele din alte grupuri subreprezentate?		

”

Referințe

REFERINȚE

Buletin Statistic pentru Persoane cu Dizabilități și Vârșnici. 2021, august, https://www.aile.gov.tr/media/89297/eyhgm_istatistik_bulteni_agustos2021.pdf

Sondaj al dizabilității în Turcia TUIK, 2002, <http://eski.bingol.edu.tr/media/225884/15TuRKiYE-oZuRLuLER-ARAsTiRMASi.pdf>

Sondajul privind populația și locuințele, 2011, <https://unstats.un.org/unsd/demographic/sources/census/wphc/Botswana/census%20project.pdf>

Dönmez Kara, Canan Öykü. 2021. *Impactul deficiențelor de infrastructură care limitează accesibilitatea spațială asupra ocupării forței de muncă a persoanelor cu dizabilități în Turcia* Sosyal Güvenlik Dergisi, Vol.: 11. Nr: 1.

Cercetarea privind măsurarea discriminării persoanelor cu dizabilități (Özürlülüğe Dayalı Ayrımcılığın Ölçülmesi Araştırması. (2010), OZIDA, http://www.ozida.gov.tr/ayrimciliklamucadele/rapor_tum.pdf

Premiul Access City: <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1141>

Avrupa Kentsel Şartı: https://www.tbb.gov.tr/online/kitaplar/avrupa_kentsel_sarti_2017/

BM Engelli Hakları Sözleşmesi: <https://insanhaklarimerkezi.bilgi.edu.tr/media/uploads/2015/08/03/EngellilerinHaklarinalliskinSozlesme.pdf>

Data de la care a fost primită declarația de origine.: <https://www.kureselamaclar.org/>

Engeli Kadın Derneği (2021). *Erişilebilir Etkinlik Düzenleme Rehberi*. Engeli Kadın Derneği: Ankara

Koca, C. (2010). *Engelsiz Şehir Planlaması Raporu*. Dünya Engelliler Vakfı: İstanbul

TOHAD, Engelliler için Dilekçe: <https://engellilericindilekce.org/>

Tufan, a lui Arun, Ö. 2006. *Türkiye özürlüler araştırması 2002: İkincil analizi*. Ankara: TÜBİTAK.

UNICEF (2014). *Definirea și clasificarea dizabilității: Broșură tehnică însoțitoare webinar 2*. New York: UNICEF.

YERELİZ (2020). *Engelli Hakları Alanında Çalışan Sivil ToPlum Örgütleri için Yerel Savunuculuk Rehberi*. Yereliz Derneği: İstanbul

